

วารสาร

เศรษฐกิจ

INDUSTRIAL ECONOMICS JOURNAL

อุตสาหกรรม

สำนักงาน OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม OF INDUSTRIAL ECONOMICS

ปีที่ 8 ฉบับที่ 29 เดือนกรกฎาคม - กันยายน พ.ศ. 2555 ISSN : 1905-0992

iNDUSTRIAL iNTELLIGENCE UNIT

ระบบเครือข่ายข้อมูลของภาคอุตสาหกรรมไทย

สัมภาษณ์พิเศษ
โสภณ พลประสิทธิ์
กับบทบาทใหม่...
ผู้อำนวยการ สศอ.

โอกาสอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย
ภายใต้ความตกลงการค้าเสรี
ไทย-ชิลี

BRICS
ข่าวอำนาจใหม่ของเศรษฐกิจโลก
และความท้าทายของ
a s e a n

ไปดู
Aurobindo Pharma
บริษัทขายยาชั้นนำของ
ประเทศอินเดีย

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS
www.oie.go.th

วารสาร

เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม

INDUSTRIAL ECONOMICS JOURNAL

ปีที่ 8 ฉบับที่ 29 เดือนกรกฎาคม - กันยายน พ.ศ. 2555 ISSN : 1905-0992

บรรณาธิการแถลง

ข่าวสารข้อมูลในทุกวันนี้หาไม่ยากและดูจะท่วมท้นไปหมด แต่หากจะหาข้อมูลเชิงลึกที่มาจากผู้รู้จริงในเรื่องนั้นๆ ยืนยันว่าหาได้ยากอยู่ แต่ “IIU” เป็นระบบเครือข่ายข้อมูลเพื่อชี้แนะเตือนภัยภาคอุตสาหกรรมใหญ่ และจัดทำขึ้นจากผู้รู้จริงที่สุด รายละเอียดมีให้อ่านในเล่มค่ะ

บทความ “อนาคต AEC หลังปี 2015 : การรวมตัวในเชิงกว้างหรือเชิงลึก? และ “สิ่งทอ...เร่งหาทางรอด-อยู่ไทยหรือไปนอก?” รวมถึง “BRICS ขั้วอำนาจใหม่ของเศรษฐกิจโลกและความท้าทายของอาเซียน” นำเสนอมุมมองและคำถามที่ให้ขบคิดต่อ

ฉบับนี้ได้รับเกียรติสัมภาษณ์พิเศษ โสภณ ผลประสิทธิ์ กับบทบาทใหม่...ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สศอ. พบผู้ประกอบการ พาไปดูอุตสาหกรรมยา...เมืองไฮเดอราบัด อีกหนึ่งอุตสาหกรรมของอินเดียที่น่าจับตามอง พบกันอีกครั้ง...ปลายปี '55 ค่ะ

ด้วยความปรารถนาดี
บรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

นายโสภณ ผลประสิทธิ์	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
นายพิชัย ตั้งชนะชัยอนันต์	รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
นายหทัย อุไทย	รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
นายวิรัชศักดิ์ ศุภประเสริฐ	ผู้เชี่ยวชาญด้านขึ้นน้ำและเตือนภัยอุตสาหกรรม
นางอัจฉริยา เทพพัฒนพงศ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
นายอิทธิชัย ปัทมสิริวัฒน์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
นางสาวนพมาศ ช่วยนุกูล	ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

บรรณาธิการบริหาร

นางวารีย์ จันท์เนตร	ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง
---------------------	----------------------------

คณะบรรณาธิการ

นายอานนท์ เศรษฐกรเกียรติ, นางสาวสมพิศ นาคสุข, นางวิภาวรรณ เขี่ยมศิริ, นางสาววรางคณา พงศาปาน, นางบุตรี เทียมเทียบรัตน์, นายชัยพร มานะกิจจงกล, นายกฤษฏา นุรักษ์, นายบุญอนันต์ เสวตสิทธิ์

ออกแบบ/พิมพ์ บริษัท เอส. เอ็ม. ซี. คอร์เนอร์ จำกัด | นายสมศักดิ์ จันทนายนต์ somsak@smccorner.co.th | 0 2721 4375-6, 085 824 1414

สารบัญ

เรื่องเด่นประจำฉบับ : Industrial Intelligence Unit (IIU) ระบบเครือข่ายข้อมูลของภาคอุตสาหกรรมไทย

บทความพิเศษ สศอ. : อนาคตหลังปี 2015 การรวมตัวในเชิงกว้างหรือเชิงลึก

ภาวะแนวโน้มเศรษฐกิจอุตสาหกรรม : ดัชนีอุตสาหกรรมไทย ไตรมาสที่ 2 ปี 2555

สัมภาษณ์พิเศษ : โสภณ ผลประสิทธิ์ กับบทบาทใหม่...ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

เกร็ดความรู้คู่อุตสาหกรรม : โอกาสอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย ภายใต้ความตกลงการค้าเสรี (FTA) ไทย-จีน

บทความพิเศษ สศอ. : BRICS ขั้วอำนาจใหม่ของเศรษฐกิจโลก และความท้าทายของอาเซียน

นานาสาระ : 10 วิธีถนอมสายตาหน้าจคอมพิวเตอร์

บทความพิเศษ สศอ. : สิ่งทอ...เร่งหาทางรอด อยู่ไทย หรือไปนอก

สศอ. พบผู้ประกอบการ : ไปดู Aurobindo Pharma บริษัทขายยาชั้นนำของประเทศอินเดีย

OIE CLUB : เวทีเปิดรับความคิดเห็นและร่วมสนุก

รอบรู้เศรษฐกิจอุตสาหกรรม : กิจกรรมที่ผ่านมา

OIE BUSINESS INDICATOR : ตัวชี้วัดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม The Early Warning System of Industrial Economics: EWS-IE

สนใจรับเป็นสมาชิกวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม | หรือให้ข้อเสนอแนะได้ที่ :

กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุด
สำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
โทรศัพท์ : 0 2202 4274, 0 2202 4284
โทรสาร : 0 2644 7023 เว็บไซต์ : www.oie.go.th

❖ บทความและข้อเขียนที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้เป็นทัศนะส่วนบุคคลของผู้เขียน

INDUSTRIAL INTELLIGENCE UNIT (IIU) ระบบเครือข่ายข้อมูลของภาคอุตสาหกรรมไทย

ธศกรณณ์ณก จันทระ

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ความเป็นมาของระบบ IIU

ปัจจุบันเศรษฐกิจของประเทศไทยมีขนาดทางเศรษฐกิจที่ขยายตัวมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต โดยเฉพาะด้านการค้าระหว่างประเทศที่มีการทำการค้ากับประเทศทั่วโลกอย่างกว้างขวาง โดยช่วงเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยต้องเผชิญกับวิกฤติทางเศรษฐกิจ และปัจจัยเสี่ยงมากมาย ทั้งในด้านปัญหาเศรษฐกิจ และภัยพิบัติต่างๆ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ รวมถึงภาคอุตสาหกรรมของไทย ประเทศไทยจึงจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนั้นกระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ในฐานะที่เป็นองค์กรชั้นนำและเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ จึงได้พัฒนาระบบเตือนภัยเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเตือนถึงความผิดปกติต่างๆ ที่กำลังจะเกิดกับภาวะอุตสาหกรรมของไทย รวมถึงรองรับการเตือนถึงสถานะของอุตสาหกรรมไทยหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่อาจมีการขยายความร่วมมือระหว่างกันในอนาคต และเพื่อให้ผู้ประกอบการมีเวลาปรับตัวเตรียมความพร้อมรับมือกับปัญหาที่กำลังจะเกิดขึ้น

ปัจจุบันสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้พัฒนาระบบ Industrial Intelligence Unit หรือที่เรียกสั้นๆ ว่า “ระบบ IIU” เพื่อให้ผู้ประกอบการผู้บริหารทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงนักวิเคราะห์ใช้เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการประกอบการตัดสินใจเพื่อวางแผนและนโยบายเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยวัตถุประสงค์หลักของระบบ IIU ก็คือ การชี้นำ เตือนภัย และเป็นฐานข้อมูลที่ครอบคลุมในข้อมูล ข่าวสาร และองค์ความรู้ อุตสาหกรรมที่สำคัญในด้านต่างๆ โดยเป็นข้อมูลทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาคอาเซียน และระดับโลก

ระบบเครือข่ายข้อมูลอุตสาหกรรม (INDUSTRIAL INTELLIGENCE UNIT) หรือ IIU คือ ระบบเครือข่ายข้อมูลที่รวบรวมขึ้นจากหน่วยงานเฉพาะทาง ที่รับผิดชอบดูแลในเรื่องเหล่านั้น เพื่อให้ข้อมูลที่จัดทำขึ้น เพื่อการชี้แนะและเตือนภัยของภาคอุตสาหกรรมดีที่สุดในปัจจุบันประกอบไปด้วย 9 ระบบข้อมูล หรือ 9 IIU

ข้อมูลในระบบ Industrial Intelligence Unit (IIU) มีอะไรบ้าง

1. ข้อมูลด้านการชี้แนะและเตือนภัยสำหรับภาคอุตสาหกรรมไทย
2. ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจและสถิติอุตสาหกรรม เช่น การผลิตและการบริโภค ดัชนีอุตสาหกรรม ข้อมูลการเคลื่อนไหวของอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ ข้อมูลรายงานการวิเคราะห์อุตสาหกรรมเชิงลึก เป็นต้น
3. ข้อมูลภาวะทางด้านตลาด เช่น ภาวะการนำเข้า-ส่งออกและดุลการค้า รายงานสถานการณ์ของอุตสาหกรรม ความสามารถในการแข่งขัน
4. ข้อมูลด้านปัจจัยการคาดการณ์การลงทุน เช่น นโยบาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม ระบบสิทธิพิเศษทางการค้าต่างๆ ข้อมูลรายงานการติดตามคู่ทางการค้าและการลงทุนในและต่างประเทศ
5. ข้อมูลทางด้านการวิจัยและเทคโนโลยี เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยและเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น การพัฒนาเครื่องจักรที่ใช้ในอุตสาหกรรม การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในอุตสาหกรรม เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีบทความพิเศษและบทวิเคราะห์เชิงลึกที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม รวมถึงข่าวความเคลื่อนไหวในภาคอุตสาหกรรม

IIU ประกอบไปด้วย 9 IIU ได้แก่

- อุตสาหกรรมไทยในภาพรวม
- อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
- อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า
- อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- อุตสาหกรรมยานยนต์
- อุตสาหกรรมอาหาร
- อุตสาหกรรมพลาสติก
- ฐานข้อมูลด้านการรับรองมาตรฐานไอเอสโอ
- ฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในภูมิภาคอาเซียน

“ชั้นนำอุตสาหกรรมไทยด้วย IIU”

งานเปิดตัวระบบ INDUSTRIAL INTELLIGENCE UNIT (IIU) จัดขึ้นตามโครงการ Intelligence Unit ของสศอ.ร่วมกับหน่วยงานพันธมิตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและองค์ความรู้ที่ทันสมัยต่อสถานการณ์ทั้งด้านการตลาดและเทคโนโลยี การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก การพัฒนาระบบฐานข้อมูล การเตือนภัยอุตสาหกรรมรายสาขา รวมทั้งแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดอาเซียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เข้าร่วมงานสามารถนำข้อมูลและความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนการดำเนินธุรกิจต่อไป โดยในงานมีการนำเสนอข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยในปัจจุบัน รวมทั้งมีการปาฐกถาพิเศษหัวข้อ “ติดอาวุธอุตสาหกรรมไทยไประดับโลก” โดย ดร.โอฬาร ไชยประวัติ ประธานผู้แทนการค้าไทยและที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี พร้อมกับการเสวนาหัวข้อ “ชั้นนำและเตือนภัยอุตสาหกรรมไทยภายใต้ AEC” เป็นการอภิปรายในประเด็นอุตสาหกรรมไทยจะก้าวไกลได้อย่างไรภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดย ผศ.ดร.อัทธ์ พิศาลวานิช คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คุณเจน นำชัยศิริ รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ดร.รัชดา เจียสกุล ผู้จัดการอาวุโส บริษัท ไบรอัน เคฟ (ประเทศไทย) จำกัด และดำเนินการเสวนาโดย ผศ.ดร. สมพงษ์ มหิงส์พันธุ์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภายในงานได้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมงานได้มีโอกาสเข้าเยี่ยมชมและอัปเดตความก้าวหน้าในแต่ละภาคอุตสาหกรรม ซึ่งได้รับความสนใจอย่างมาก

งาน “ชั้นนำอุตสาหกรรมไทย ด้วย IIU” จัดขึ้นเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2555 ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา โดยมี นายสุภาพ คลีขจาย ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีเปิดและปาฐกถาพิเศษหัวข้อ “ข้อมูลธุรกิจพิชิตชัยชนะ”

โดยความร่วมมือกับสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันยานยนต์ สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย สถาบันพลาสติก สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ สถาบันอาหาร และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ประโยชน์และการใช้งานระบบ INDUSTRIAL INTELLIGENCE UNIT (IIU)

IIU เป็นการจัดทำระบบฐานข้อมูลเชิงลึกที่บอกถึงสถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสามารถชี้แนะเตือนภัยภาวการณ์ที่ไม่ปกติของเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมต่างๆ รวมทั้งเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน การค้า การผลิตและการลงทุน การมีระบบเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม จึงเป็นประโยชน์เชิงรุกอย่างมากต่อการกำหนดนโยบายของภาครัฐ การวางแผนของผู้ประกอบการในการผลิต การลงทุน และผู้ประกอบการ SMEs

อย่างไรก็ตามปัจจุบัน สศอ. ยังคงมีการพัฒนาระบบ IIU เพื่อการชี้แนะ และเตือนภัยเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยมีความต้องการพัฒนาระบบเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพ และสามารถเตือนภัยได้ละเอียดมากขึ้น รวมถึงพัฒนาให้ระบบเตือนภัยได้ล่วงหน้ายาวนานขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผน และเตรียมความพร้อมรับมือกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างเข้มแข็ง รวมถึงมีการขยายความครอบคลุมด้านข้อมูลทั้งในมิติของประเภทอุตสาหกรรมและในมิติของจำนวนประเทศ เพื่อให้เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้ประกอบการและผู้บริหารทั้งภาครัฐและเอกชน นำไปใช้ประกอบการตัดสินใจวางแผนและนโยบายที่จะนำพาองค์กร ของตนและประเทศไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

<http://iiu.oie.go.th>

ง่าย ๆ แค่คลิกนิ้วสัมผัส

Industrial Intelligence Unit เป็นระบบที่ออกแบบมาให้ง่ายต่อการใช้งาน เพียงเข้าไปที่

<http://iiu.oie.go.th>

จากนั้นเพียงแค่ปลายนิ้วคลิก ข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ใน Industrial Intelligence Unit

จะทำให้ผู้ใช้งานได้รับรู้อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ ท่ามกลางสภาวะการแข่งขันที่มีอาจเข้าได้แม้แต่ก้าวเดียว

บทความพิเศษ สศอ.

การรวมตัวในเชิงกว้าง หรือเชิงลึก?

อนุวัตร จุลินทร

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

หลายท่านทราบกันแล้วว่าอาเซียนมีแผนที่จะรวมตัวกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) หรือที่เราจะคุ้นกันในนาม AEC ในปี 2015 หรือในอีกเพียง 2-3 ปีข้างหน้า และหลายท่านคงทราบแล้วว่า AEC คืออะไร จากการอ่านบทความติดตามข่าวสารจากสื่อต่างๆ หรือจากการสัมมนาของภาครัฐและเอกชนที่จัดขึ้นอย่างบ่อยครั้ง จากเดิมคำถามที่ว่า AEC คืออะไร ตอนนี้จึงควรเปลี่ยนเป็น **“เมื่ออาเซียนรวมตัวเป็น AEC ในปี 2015 แล้วหลังจากนั้นจะเป็นอย่างไร?”** การจะตอบคำถามนี้คงต้องพิจารณาและวิเคราะห์ในสองระนาบคือทั้งในเชิงลึกโดยดูว่าอาเซียนจะมีการรวมตัวกันเหนียวแน่นมากขึ้นเพียงใด และในเชิงกว้างว่าอาเซียนจะมีการขยายตัวไปมีความสัมพันธ์กับประเทศนอกกลุ่มมากน้อยเพียงใด

การรวมตัวในเชิงลึกในที่นี้จะหมายถึงระดับของการรวมตัวทางเศรษฐกิจ (Economic Integration) ซึ่งโดยปกติแล้วจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับได้แก่

- (1) **เขตการค้าเสรี (Free Trade Area)** คือการที่ประเทศที่เข้ามารวมตัวกันได้ขจัดอุปสรรคทางการค้าระหว่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะไม่เก็บภาษีอากรซึ่งกันและกัน
- (2) **สหภาพศุลกากร (Customs Union)** นอกจากการไม่เก็บภาษีระหว่างกันแล้ว ในขั้นนี้สมาชิกจะ

มีการเก็บภาษีในอัตราเดียวกันกับประเทศนอกกลุ่ม ซึ่งจะทำให้สะดวกมากขึ้นเนื่องจากเมื่อมีการนำเข้าสินค้าจากนอกกลุ่มจะเสียภาษีครั้งเดียวเมื่อแรกเข้า และเมื่อมีการนำไปขายต่อที่ประเทศสมาชิกอื่นก็ไม่ต้องเสียภาษีอีก เช่น เมื่อไทยส่งกุ้งไปขายที่ยุโรปโดยนำเข้าที่เยอรมันก็เสียภาษีที่เยอรมัน และหากจะขนส่งทางบกไปขายต่อที่ฝรั่งเศสก็ไม่ต้องเสียภาษีที่ชายแดนเยอรมัน-ฝรั่งเศสอีกครั้ง เป็นต้น

- (3) **ตลาดร่วม (Common Market)** ในการรวมกลุ่มในระดับนี้นอกจากสินค้าและบริการแล้ว ปัจจัยการผลิตทั้งหมดจะสามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี ซึ่งปัจจัยการผลิตนอกจากเงินทุนแล้วยังได้แก่แรงงาน ซึ่งในตลาดร่วมนี้จะยินยอมให้คนในกลุ่มมาทำงานในประเทศสมาชิกประเทศอื่นได้อย่างเสรี
- (4) **สหภาพเศรษฐกิจ (Economic Union)** การรวมตัวแบบนี้ประเทศสมาชิกจะต้องมีนโยบายทางเศรษฐกิจร่วมกัน ทั้งนโยบายการเงินและการคลัง ซึ่งในบางครั้งจะมีการเงินตราสกุลเดียวกัน ดังเช่นเงินตราสกุลยูโร (Euro) ที่สหภาพยุโรปใช้อยู่ทุกวันนี้

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Integration)

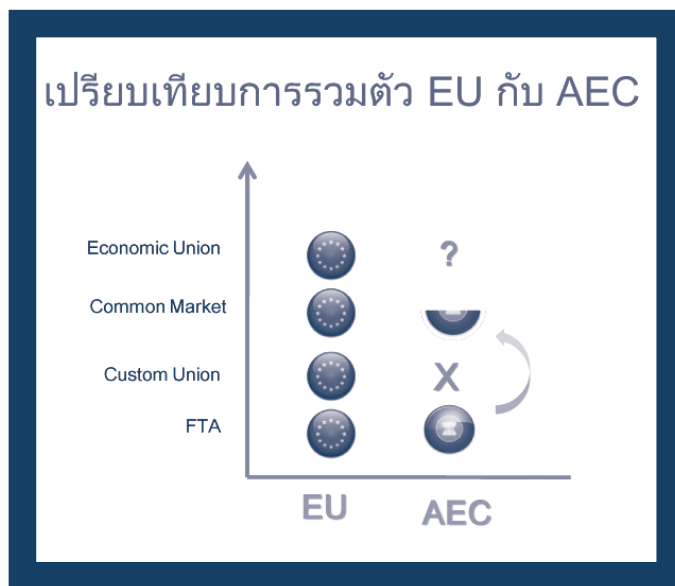
(5) สหภาพทางการเมือง (Political Union)

ในกรณีนี้ ประเทศสมาชิกนอกจากจะมีนโยบายทางเศรษฐกิจร่วมกันยังจะต้องมีนโยบายทางการเมืองร่วมกันด้วย หากนี้ภาพสหภาพในรูปแบบนี้ไม่ออกอยากจะทำให้ลองคิดถึงประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีรัฐย่อยๆ ที่มีรัฐบาลท้องถิ่นของแต่ละรัฐที่เปรียบเหมือนประเทศๆ หนึ่ง และก็มีรัฐบาลกลางที่คอยควบคุมดูแลนโยบายรวมทั้งนโยบาย เศรษฐกิจ และการเมืองโดยรวมอีกทีหนึ่ง

ก่อนอื่นเราคงต้องมาพิจารณาว่าในปี 2015 AEC จะเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับระดับของการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่กล่าวข้างต้น จากแผนการดำเนินงานของอาเซียนที่เรียกว่า AEC Blue Print พบว่าอาเซียนได้มีการกำหนดเป้าหมายไว้ว่า “อาเซียนจะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจภายในปี 2015 โดยมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน และมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น” และเพื่อเป็นการบรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าวอาเซียนได้ดำเนินการหลายเรื่อง ได้แก่ ประเทศสมาชิกจะลด/ยกเลิกภาษีให้แก่กันในปี 2010 สำหรับประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน และฟิลิปปินส์ และในปี 2015 สำหรับประเทศ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม โดยสินค้าเกือบทั้งหมดจะลดภาษีเป็น 0% มีเพียงสินค้าอ่อนไหวมากจำนวนเล็กน้อยซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกษตรจะลดเหลือ 5% ต่อมาคือการเปิดเสรีบริการ โดยอาเซียนจะยินยอมให้เงินลงทุนของอาเซียนสามารถถือหุ้นในกิจการบริการเพิ่มขึ้นได้ถึง 70% สำหรับในด้านแรงงาน

อาเซียนจะเพิ่มให้มีการเปิดเสรีแรงงานโดยการอำนวยความสะดวกในกลุ่มแรงงานที่มีฝีมือใน 7 สาขา ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก ตำรวจ นักสำรวจ และนักบัญชี ทั้งนี้ ไม่รวมแรงงานในสาขาอื่นและไม่รวมแรงงานที่ไร้ฝีมือ ในด้านตลาดทุนอาเซียนได้พยายามให้เงินทุนสามารถเคลื่อนย้ายได้เสรีมากขึ้น และในด้านการลงทุน อาเซียนพยายามให้มีการเปิดตลาดการลงทุนมากขึ้นในสาขาที่สมาชิกได้มีการผูกพันไว้

เมื่อมาพิจารณามิติในด้านลึก หากเรานำต้นแบบการรวมตัวที่สำคัญที่สุดคือสหภาพยุโรป (EU) มาเป็นตัวเปรียบเทียบ จะเห็นว่า EU มีทั้งการทำเขตการค้าเสรีและมีการเก็บอากรในอัตราเดียวกัน EU จึงเป็นทั้งเขตการค้าเสรีและสหภาพศุลกากร นอกจากนี้ EU ยังยินยอมให้มีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตรวมทั้งแรงงานอย่างเสรี และมีนโยบายทางเศรษฐกิจ รวมถึงมีการใช้เงินตราในสกุลยูโร (Euro) ร่วมกัน EU จึงเป็นทั้งตลาดร่วมและสหภาพเศรษฐกิจ การรวมกลุ่มของ EU จึงเป็นการรวมตัวในเชิงลึกที่สูงมาก เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับ AEC จะพบว่าอาเซียนมีการทำเขตการค้าเสรีระหว่างกัน มีการค้าสินค้าที่เสรีค่อนข้างมาก ในด้านการลงทุนและบริการก็มีการเปิดเสรีในระดับที่พอสมควร แต่ AEC ไม่มีนโยบายที่เก็บภาษีอากรเดียวกัน จึงไม่ใช่สหภาพศุลกากร โดยในแต่ละประเทศยังมีการเก็บอากรในอัตราที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลทำให้สินค้าที่เข้ามาในอาเซียนยังไม่สามารถมีการเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี ในด้านการเคลื่อนย้ายแรงงานยังจำกัดเฉพาะแรงงานที่มีฝีมือในไม่กี่สาขาเท่านั้นจึงยังไม่สามารถกล่าวได้ว่าอาเซียนจะสามารถเป็นตลาดร่วมอย่างเต็มที่ นอกจากนี้อาเซียนยังไม่มีนโยบายทางเศรษฐกิจร่วมกัน

และไม่มีเงินตราสกุลเดียวกัน ดังนั้น AEC จึงไม่ใช่สหภาพทางเศรษฐกิจ

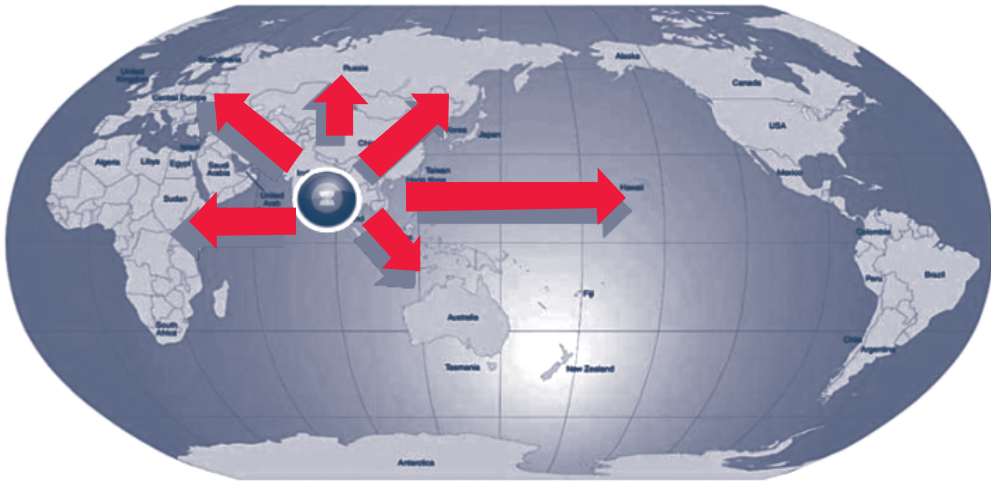
คำถามต่อที่สำคัญของเราคือ หลังปี 2015 แล้ว AEC จะเป็นอย่างไรและจะมีการรวมตัวกันในเชิงลึกที่มากขึ้นหรือไม่ คำตอบคือเรื่องนี้คงไม่ใช่เรื่องง่าย อย่างแรก การเป็นสหภาพศุลกากรที่ประเทศต่างๆ มีการเก็บอัตราอากรร่วมกันนั้นคงเป็นไปได้ยาก สมาชิกอาเซียนเองยังต้องการใช้นโยบายด้านภาษีในการพัฒนาประเทศเพื่อใช้ปกป้องภาคอุตสาหกรรมหรือภาคเกษตรบางสาขาของตน (โดยเฉพาะข้าวและน้ำตาลที่อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ไม่ยอมลดภาษีไว้ตามที่สัญญาไว้กับอาเซียน จนต้องมีการออกพิธีสารข้าวและน้ำตาลออกมารองรับเป็นพิเศษ) หรืออีกประการหนึ่งสมาชิกอาเซียนมีระดับการพัฒนาที่แตกต่างกันมาก ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือสิงคโปร์มีระดับการพัฒนาที่สูงและเปิดประเทศมาก การจะบังคับให้สิงคโปร์มีระดับภาษีเท่ากับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ (ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นไม่ยอมลดภาษีและเปิดประเทศแบบสิงคโปร์ง่ายๆ) โดยการเพิ่มภาษีนำเข้าคงเป็นไปได้ ต่อมาคือประเด็นด้านตลาดร่วม โดยเฉพาะในด้านแรงงาน ในการเป็น AEC ก็ยังมีการดำเนินการให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างจำกัด (มาก) เพราะหลายประเทศยังมีความกังวลว่าแรงงานต่างชาติราคาถูกจากประเทศที่พัฒนาน้อยกว่าจะไหลเข้ามาทำให้เกิดผลกระทบต่อแรงงานในประเทศซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเมืองอย่างมาก จึงทำให้เป็นไปได้ยากเช่นกัน

อีกคำถามหนึ่งที่สำคัญคือ AEC จะสามารถเป็นประชาคมทางเศรษฐกิจที่แท้จริงอย่าง EU โดยมียุทธศาสตร์

เศรษฐกิจร่วมกันหรือมีเงินตราสกุลเดียวกันได้หรือไม่? ก่อนอื่นขออธิบายเพิ่มเติมก่อนว่าการมีเงินตราสกุลเดียวกันจะช่วยอำนวยความสะดวกทางการค้าเป็นอย่างมากเนื่องจากการซื้อขายกันง่ายขึ้น แต่จะทำให้ประเทศขาดเครื่องมือทางด้านนโยบายด้านการเงินบางส่วนเนื่องจากถูกควบคุมจากส่วนกลาง นอกจากนี้การมีเงินตราสกุลเดียวกันยังทำให้ขาดกลไกที่สำคัญในการปรับตัวของเศรษฐกิจคือ “อัตราแลกเปลี่ยน” ที่จะคอยปรับตัว เช่นเมื่อประเทศมีการขาดดุลมากเกินไป อัตราแลกเปลี่ยนก็จะปรับตัวโดยทำให้ค่าเงินต่ำลง ซึ่งจะเป็นผลให้ราคาสินค้าของประเทศนั้นถูกลงและส่งออกได้มากขึ้น เป็นต้น ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป เช่น กรีซ เองก็กำลังประสบกับปัญหาหรือวิกฤติการณ์นี้อยู่ สำหรับอาเซียนเองมีการกล่าวถึงเงินตราสกุลเดียวกันคือ อาเซียนดอลลาร์ ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แต่ปัจจุบันก็เงียบหายไป ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากสภาพปัจจุบันที่ประเทศในสหภาพยุโรปเกิดปัญหาจากการใช้เงินตราสกุลเดียวกัน การที่อาเซียนจะรวมตัวกันในลักษณะนี้คงเป็นไปได้ยากมากยิ่งขึ้น จึงเห็นได้ว่าโอกาสที่อาเซียนมีการรวมตัวในเชิงลึกที่จะเป็นประชาคมแบบเหนียวแน่นในลักษณะเดียวกับ EU น้อยมาก แต่จะเป็นไปได้หรือไม่ก็นั้นขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ของผู้นำอาเซียนทั้ง 10 ประเทศซึ่งเราคงต้องติดตามกันต่อไป

อย่างไรก็ตามเมื่อเรามาพิจารณา AEC ในเชิงกว้างเราจะเห็นภาพที่ตึกกว่าของความก้าวหน้า ภาพกว้างในที่นี้จะหมายถึงการที่อาเซียนมีการขยายตัวไปรวมกับประเทศหรือภูมิภาคอื่นในลักษณะที่เป็นการสร้างกลุ่มการค้าหรือ Trade Bloc โดยการสร้างเขตการค้าเสรี เมื่อทำการศึกษาจะพบว่าอาเซียนได้มี

Horizontal Integration

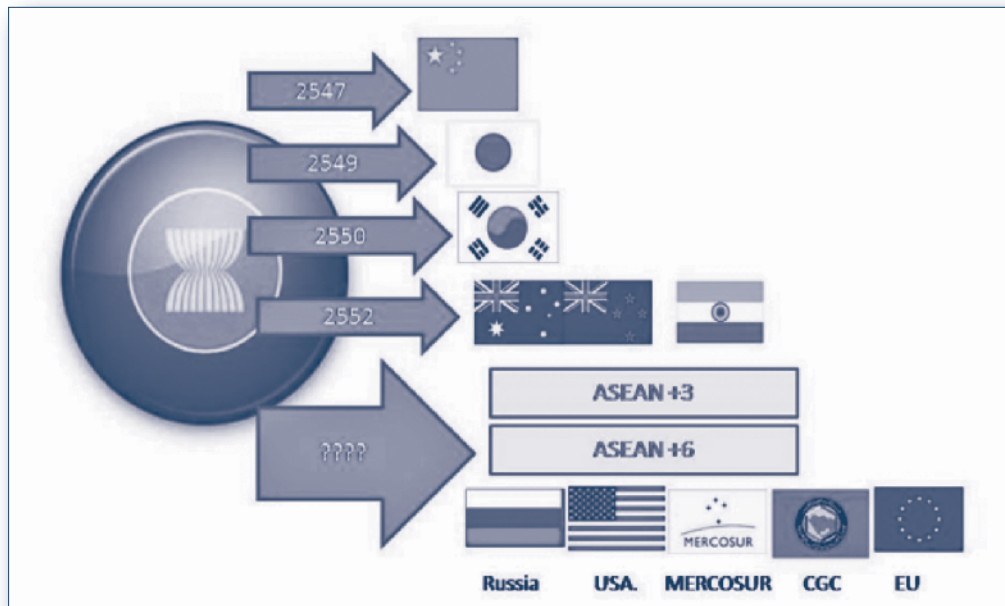

การขยายเขตการค้าเสรีเพิ่มขึ้นมาเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง เริ่มจากในปี 2547 อาเซียนได้มีการลงนามในความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน - จีน (ASEAN - China Free Trade Agreement) โดยในช่วงแรกๆ จะเป็นการลดภาษีสินค้าเพียงบางรายการก่อน ซึ่งเรียกว่า Early Harvest และเริ่มทำการลดภาษีแบบเต็มรูปแบบในปี 2548 ต่อมาในปี 2549 อาเซียนก็ได้ลงนามในความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี (ASEAN - Korea Free Trade Agreement) และเริ่มมีผลบังคับใช้หรือเริ่มลดภาษีในปี 2550 (สำหรับไทยมีผลบังคับใช้ในปี 2552 เนื่องจากเจรจาต่อรองกับเกาหลีไม่เสร็จจึงให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ มีผลบังคับใช้ไปก่อน) ในปี 2551 อาเซียนก็ได้มีการลงนามในความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-ญี่ปุ่น (ASEAN-Japan Comprehensive Economic Partnership หรือ AJCEP) ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปี 2552 และในปี 2552 นี้เองก็มีความตกลงการค้าเสรีเพิ่มอีกสองความตกลงได้แก่ เขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย (ASEAN - India Free Trade Agreement หรือ AIFTA) และเขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ (Agreement Establishing the ASEAN-Australia- New Zealand Free Trade Area หรือ AANZFTA) ซึ่งทั้งสองความตกลงหลังนี้มีผลเริ่มบังคับใช้ในปี 2553 ที่ผ่านมานี้

การทำความตกลงเขตการค้าเสรีของอาเซียนกับประเทศคู่ค้าที่กล่าวถึงข้างต้นนี้ความจริงแล้วก็มิได้มีลักษณะคล้ายๆ กับการทำความตกลงการค้าเสรีแบบทวิภาคี เนื่องจากในการเจรจาจะเป็นการเจรจาระหว่างอาเซียน 10 ประเทศ (ที่ไม่ค่อยจะรวมเป็นหนึ่ง) กับประเทศหลักอีกหนึ่งหรือสองประเทศ ผล

ที่ออกมาคือจะได้แบบแผนหรือ Modality ในการลดภาษี (ซึ่งจะระบุว่าสินค้าจำนวนเท่าใดจะลดภาษีเป็นร้อยละ 0 จะมีสินค้าเป็นสินค้าอ่อนไหว ที่ลดน้อย หรือไม่ลดเลยหรือไม่ ระยะเวลาที่ลดภาษีจะเป็นอย่างไร) และประเทศต่างๆ ก็กลับไปจัดทำตารางลดภาษีสินค้าของตนเอง แล้วนำกลับมาเจรจาต่อรองกันว่าสินค้าการลดภาษีสินค้านั้นเหมาะสมหรือเพียงพอหรือไม่ เมื่อตกลงกันได้จะได้ตารางการลดภาษี 11 ตาราง คือของประเทศคู่เจรจา 1 ตารางซึ่งจะลดให้สมาชิกอาเซียนทุกประเทศเหมือนกัน และอีก 10 ตารางของประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศที่แตกต่างกัน จึงดูคล้ายๆ กับเขตการค้าเสรีแต่ละอันที่แยกกัน สิ่งที่แตกต่างคือ ตารางลดภาษี 10 ตารางของกลุ่มอาเซียนนี้ก็จะให้สิทธิพิเศษกับสมาชิกอาเซียนด้วยกัน และยังสามารถมีการสะสมมูลค่าการผลิตหรือมูลค่าเพิ่มของภูมิภาคได้ด้วย (ปกติแล้วสินค้าที่จะได้สิทธิในการลดภาษีต้องเป็นสินค้าที่เป็นของประเทศสมาชิกตามที่ระบุไว้ในกฎถิ่นกำเนิดสินค้า หรือ Rules of Origin ที่บางครั้งกำหนดไว้ว่าต้องมีมูลค่าการผลิตของภูมิภาคอย่างน้อย 40% ดังนั้นหากประเทศสมาชิคนำสินค้าของประเทศสมาชิกอื่นๆ หรือประเทศคู่ค้ามาใช้ในการผลิตก็จะนำมารวมได้)

ต่อมาเมื่อศึกษาถึงแนวโน้มในอนาคต ก็จะเห็นได้ว่าอาเซียนก็มีความพยายามขยายการเติบโตในเชิงกว้างรวมกับประเทศอื่นๆ เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ ตัวอย่างที่สำคัญเห็นได้จากอาเซียนได้เริ่มมีการเจรจาเพื่อทำเขตการค้าเสรีกับสหภาพยุโรปมาตั้งแต่ปี 2550 แล้ว (แม้ว่าตอนนี้จะมีการหยุดชะงักไปและยุโรปหันมาเน้นการเจรจาแบบทวิภาคีกับประเทศสมาชิก

อาเซียนบางประเทศก่อน) นอกจากนี้ อาเซียนยังได้มีการพิจารณาขยายขอบเขตการทำเขตการค้าเสรีให้มีลักษณะเป็นภูมิภาคมากขึ้น โดยกำลังพิจารณาจะจัดตั้งเป็นเขตการค้าเสรีแบบ ASEAN+3 ซึ่งจะรวมอาเซียนเข้ากับอีกสามประเทศคือ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และจีน หรืออาจรวมตัวเป็น ASEAN+6 ที่นอกจากสามประเทศดังกล่าวแล้วจะรวม ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย เพิ่มขึ้นอีกด้วย รวมทั้งอาเซียนยังเริ่มกระบวนการหารือเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในการทำเขตการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ เช่น รัสเซีย และสหรัฐอเมริกา (ที่อาจจะทำให้เป็น ASEAN+8 ได้ในอนาคต) หรือกับกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่ม Gulf Cooperation Councils (CGC) ของตะวันออกกลางที่มีสมาชิกอย่างเช่น บาห์เรน คูเวต โอมาน การตาร์ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และ กลุ่ม MERCOSUR (Mercado Comun del sur) ของอเมริกาใต้ ที่มีสมาชิกอย่าง อาร์เจนตินา ปารากวัย บราซิล อุรุกวัย เวเนซุเอลา อีกด้วย

การรวมลักษณะการขยายเขตการค้าเสรีในเชิงกว้าง เช่นนี้ จะทำได้ง่ายกว่าเพราะขณะนี้แนวโน้มของโลกเองก็เอื้อต่อการทำเขตการค้าเสรีที่เพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะการเจรจาในระบบการค้าพหุภาคี (Multilateral Trading System) ขององค์การการค้าโลก (WTO) มีความล่าช้า โดยการเจรจารอบโดฮาในปัจจุบัน ใช้เวลามากกว่า 10 ปีแล้ว และไม่รู้จะจบลงได้เมื่อใด หลายประเทศจึงหันมาให้ความสนใจกับการเขตการค้าเสรีแบบทวิภาคี หรือแบบภูมิภาค ซึ่งเจรจาได้ง่ายกว่ามากขึ้น ซึ่งจากเหตุผลนี้อาเซียนเองก็คงมีการขยายตัวในลักษณะการขยายตัวเชิงกว้างกับประเทศต่างๆ อย่างต่อเนื่องต่อไป

กล่าวโดยสรุปแล้ว อนาคตของอาเซียนหลังปี 2015 ที่จะกลายเป็นประชาคมอาเซียนนั้น คงจะมีพัฒนาการเติบโตอย่างต่อเนื่อง การเติบโตในเชิงลึกในลักษณะเดียวกับสหภาพยุโรปนั้นคงจะมีบ้างแต่ไม่มากนัก เนื่องจากปัญหาในเรื่องความแตกต่างของระดับการพัฒนาของอาเซียนเองที่ทำให้รวมตัวกันได้ยาก ตลอดจนประเทศในสหภาพยุโรปบางประเทศเองก็ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ซึ่งก็คงทำให้อาเซียนคิดหนักมากขึ้นว่าจะรวมตัวกันลึกในลักษณะนั้นหรือไม่ อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้คงขึ้นอยู่กับนโยบายและวิสัยทัศน์ของผู้นำในอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ส่วนในการขยายตัวในเชิงกว้างโดยทำเขตการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ ทั่วโลกดูจะมีโอกาสเป็นไปได้อย่างมากจากการที่เศรษฐกิจโลกเองมีแนวโน้มที่จะมีการรวมตัวในลักษณะนี้มากขึ้น และจากปฏิกิริยาท่าทีของอาเซียนเองที่การริเริ่มหารือกับประเทศคู่ค้าใหม่ๆ ตลอดเวลา

เอกสารอ้างอิง :

- Association of Southeast Asian Nations จากเว็บไซต์ของอาเซียน : <http://www.asean.org>
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, เว็บไซต์ : FTA Free Trade Area www.thatfta.com

ดัชนีอุตสาหกรรม

ไตรมาสที่ 2 (เม.ย. - มิ.ย.)

ปี 2555

ส่วนดัชนีอุตสาหกรรมและการวิเคราะห์
ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดัชนีอุตสาหกรรม ในไตรมาสที่ 2/2555 (เมษายน - มิถุนายน 2555) เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน พบว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) ดัชนีการส่งสินค้า ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง เพิ่มขึ้น แต่ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม และดัชนีผลิตภาพแรงงาน

อุตสาหกรรมลดลง

เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน พบว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) และดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมลดลง แต่ดัชนีการส่งสินค้า ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง และดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น

ดัชนีอุตสาหกรรม รายไตรมาส (53 กลุ่มอุตสาหกรรม)

ดัชนีอุตสาหกรรม	ไตรมาส 2/2554 (เม.ย. - มิ.ย.)	ไตรมาส 1/2555 (ม.ค. - มี.ค.)	ไตรมาส* 2/2555 (เม.ย. - มิ.ย.)	อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน (%)	อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน (%)
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม(มูลค่าเพิ่ม)	181.84	174.85	178.91	2.32	-1.61
ดัชนีการส่งสินค้า	180.68	182.52	197.72	8.33	9.43
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	186.12	183.71	188.28	2.49	1.16
ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	149.12	162.78	160.61	-1.33	7.70
ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม	116.19	114.85	114.18	-0.58	-1.73
ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม	140.30	163.31	159.44	-2.37	13.64
อัตราการใช้จ่ายการผลิต	59.71	62.63	69.24		

(ฐานเฉลี่ยรายเดือน ปี 2543 และเป็นดัชนีที่ยังไม่ปรับผลกระทบของฤดูกาล)

ดัชนีอุตสาหกรรม รายไตรมาส (53 กลุ่มอุตสาหกรรม)

ดัชนีอุตสาหกรรม	ปี 2553				ปี 2554				ปี 2555	
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2*
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม)	191.92	186.53	191.92	190.21	187.83	181.84	195.47	125.08	174.85	178.91
ดัชนีการส่งสินค้า	191.01	188.30	193.36	194.13	191.61	180.68	203.47	130.58	182.52	197.72
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	182.05	183.65	188.09	185.73	184.99	186.12	197.50	174.97	183.71	188.28
ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	185.41	179.46	154.40	147.55	144.74	149.12	162.93	215.54	162.78	160.61
ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม	118.64	116.64	120.99	120.37	118.87	116.19	119.42	106.31	114.85	114.18
ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม	144.87	138.75	135.42	141.38	155.23	140.30	149.29	124.67	163.31	159.44
อัตรการใช้กำลังการผลิต	63.33	63.29	64.72	63.83	63.01	59.71	65.00	47.13	62.63	69.24

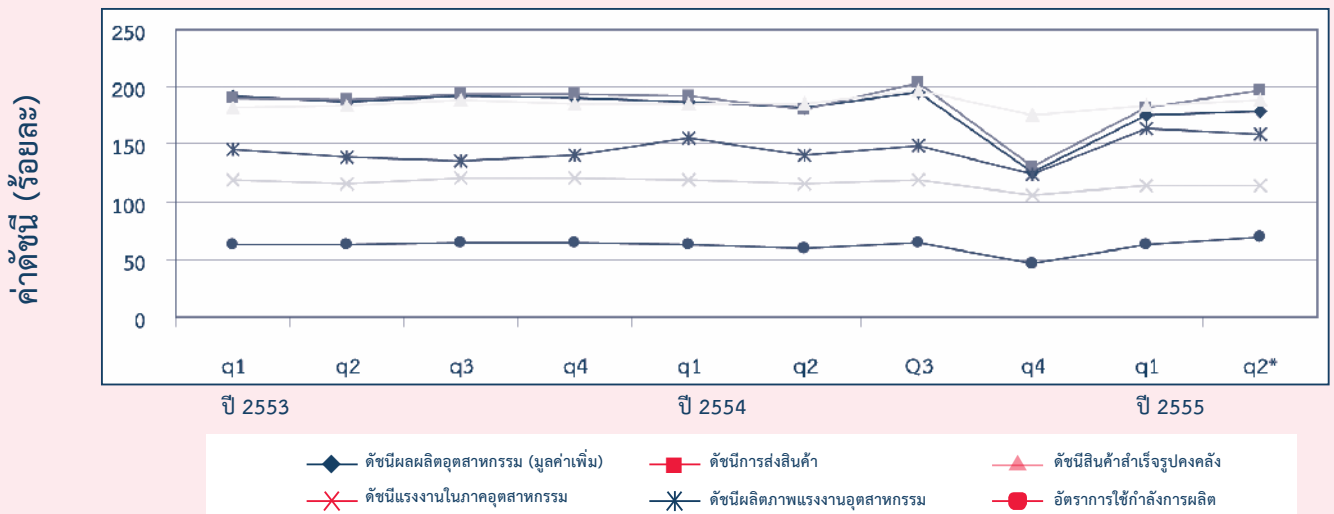
(ฐานเฉลี่ยรายเดือน ปี 2543 และเป็นดัชนีที่ยังไม่ปรับผลกระทบของฤดูกาล)

โดยสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง และดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม มี 31 อุตสาหกรรม ที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น เช่น การผลิตยานยนต์ การผลิตมอเตอร์ลิกเคอและมอเตอร์ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การผลิตเครื่องจักรที่ใช้งาน

ทั่วไปอื่นๆ การผลิตเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ การผลิตเครื่องใช้ในบ้านเรือน ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งน้ำดื่มบรรจุขวด การผลิตแก้วและผลิตภัณฑ์แก้ว การผลิตผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม เคมีภัณฑ์ที่ใช้รักษาโรค และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสเม็ทไพร์ การผลิตลวดและเคเบิลที่หุ้มฉนวน เป็นต้น

ดัชนีอุตสาหกรรม รายไตรมาส (53 กลุ่มอุตสาหกรรม)

หมายเหตุ : * ข้อมูลเบื้องต้น รายละเอียดเพิ่มเติม สามารถเข้าไปดูได้ที่เว็บไซต์ สศอ. ที่ www.oie.go.th

ดัชนีการส่งสินค้า มี 36 อุตสาหกรรม ที่มีการส่งสินค้าเพิ่มขึ้น เช่น การผลิตยานยนต์ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การผลิตเครื่องดื่มน้ำที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งน้ำดื่มบรรจุขวด การผลิตผลิตภัณฑ์จากคอนกรีตซีเมนต์และปูนปลาสเตอร์ การผลิตน้ำตาล การผลิตเครื่องจักรที่ใช้งานทั่วไปอื่นๆ การผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป การผลิต เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ การผลิตมอลต์ลิกเคอและมอลต์ การผลิตเม็ดพลาสติก เป็นต้น

ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง มี 39 อุตสาหกรรมที่มีสินค้าสำเร็จรูปเพิ่มขึ้น เช่น การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชีและเครื่องคำนวณ การผลิตมอลต์ลิกเคอและมอลต์ การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์อื่นๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การแปรรูปผลไม้และผัก การผลิตแก้วและผลิตภัณฑ์แก้ว การผลิตเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ การผลิตผลิตภัณฑ์จากคอนกรีตซีเมนต์ และปูนปลาสเตอร์ การผลิตเครื่องดื่มน้ำที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งน้ำดื่มบรรจุขวด การผลิตสตาร์ชและผลิตภัณฑ์จากสตาร์ช เป็นต้น

ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม มี 25 อุตสาหกรรมที่มีแรงงานเพิ่มขึ้น เช่น การผลิตรถจักรยานยนต์ การผลิตเครื่องรับโทรทัศน์และวิทยุและสินค้าที่เกี่ยวข้อง การผลิตสตาร์ชและผลิตภัณฑ์จากสตาร์ช การผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทอบ การผลิตมอลต์ลิกเคอและมอลต์ การผลิตเครื่องใช้ในบ้านเรือน ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การผลิตผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม เคมีภัณฑ์ที่ใช้รักษาโรค และ

ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพร การผลิตหม้อสะสมไฟฟ้า เซลล์ปฐมภูมิ และแบตเตอรี่ปฐมภูมิ การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ การผลิตยานยนต์ เป็นต้น

ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม มี 33 อุตสาหกรรมที่มีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น เช่น การผลิตยานยนต์ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารประเภทอื่นๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การผลิตเครื่องดื่มน้ำที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งน้ำดื่มบรรจุขวด การผลิตผลิตภัณฑ์จากคอนกรีต ซีเมนต์ และปูนปลาสเตอร์ การผลิตมอลต์ลิกเคอและมอลต์ การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชีและเครื่องคำนวณ การผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบ การแปรรูปผลไม้และผัก การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นต้น

อัตราการใช้กำลังการผลิต มี 33 อุตสาหกรรมที่มีอัตราการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้น เช่น การผลิตเครื่องรับโทรทัศน์และวิทยุ และสินค้าที่เกี่ยวข้อง การผลิตยานยนต์ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมัน การผลิตเครื่องดื่มน้ำที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งน้ำดื่มบรรจุขวด การผลิตอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์และเครื่องอุปกรณ์เกี่ยวกับการถ่ายภาพ การผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป การผลิตผลิตภัณฑ์จากคอนกรีต ซีเมนต์ และปูนปลาสเตอร์ การผลิตเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ การผลิตเครื่องจักรที่ใช้งานทั่วไปอื่นๆ การผลิตมอลต์ลิกเคอและมอลต์ เป็นต้น

โสภณ ผลประสิทธิ์

กบตบตาทใหม่...ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

5 กันยายนของทุกปี เป็นวันสถาปนาสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) โดยปีนี้ในวัย 21 ปี สศอ. ได้รับเกียรติจากอดีตผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม โสภณ ผลประสิทธิ์ มารับตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม หรือ สศอ. วารสารฯ ได้โอกาสพิเศษสัมภาษณ์ทำความรู้จักกับผู้นับถือนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมคนใหม่ท่านนี้

Q1 : อยากทราบประวัติ ก่อนที่ท่านเข้ามารับตำแหน่งที่นี่

ผมจบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขา วศบ. โยธา สาขาวิชาการและสิ่งแวดล้อม จากสถาบัน Mapua Institute of Technology ประเทศฟิลิปปินส์ ในปี 2519 ปริญญาโท

สาขาบริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป) ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง และหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูงจากสถาบันพระปกเกล้า สาขาบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน รุ่นที่ 6 ในปี 2550

หลังจากจบปริญญาตรีในปี 2521 ก็เข้ารับราชการ กองสิ่งแวดล้อมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม ในตำแหน่ง

“ สศอ. เป็นเหมือนครอบครัว ก็จะเป็นครอบครัวที่ไม่ใหญ่ แต่มีภาระหน้าที่ที่ใหญ่มากๆ คือทำหน้าที่ชี้้นำการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ”

Q2 : มองบทบาทภารกิจ ของ สศอ. อย่างไร

ผมคิดว่าหากเปรียบ สศอ. เป็นเหมือนครอบครัว ก็จะเป็นครอบครัวที่ไม่ใหญ่ แต่มีภาระหน้าที่ที่ใหญ่มากๆ คือทำหน้าที่ชี้้นำการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าและสร้าง

นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจสอบกำกับดูแลโรงงานทั่วประเทศให้เป็นไปตามข้อบังคับของกฎหมาย ว่าดำเนินกิจการที่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ทำงานอยู่ตรงนี้รู้สึกสนุกมาก เพราะได้เดินทางไปทุกจังหวัดทั่วประเทศ ตั้งแต่จ.แม่ฮ่องสอนที่ขณะนั้นเดินทางยากลำบากไปจนถึงอำเภอเบตง จ.ยะลา ได้เข้าไปแก้ปัญหาโรงงานใหญ่ๆ หลายครั้งหลายหน ในยุคนั้นโรงงานไม่ค่อยใส่ใจเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมมากนัก โดยเฉพาะน้ำทิ้ง แต่ตอนนี้เปลี่ยนเป็นเรื่องกากของเสีย

รับราชการที่กรมโรงงานฯ จนถึงตำแหน่งรองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมในปี 2551 ต่อมาในปี 2553 เข้ารับตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม 3 ปีก่อนที่จะเข้ามารับตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคอุตสาหกรรมของประเทศให้สามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน สศอ. จึงเปรียบเสมือนเป็น “เสนาธิการ” ของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีหน้าที่ในการจัดทำรวมทั้งผลักดันนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวม รายสาขา และนโยบายเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

การเข้ามาทำงานที่นี้ ถือเป็นการเปลี่ยนบทบาทจากที่เคยทำมา แต่พอเข้ามาสัมผัสกับข้าราชการ จากที่รู้สึกหนักใจก็ทำให้ผมเบาใจไปเยอะ เพราะบุคลากรที่นี่มีความรู้ความสามารถมาก สิ่งสำคัญในการทำงานของ สศอ. คือต้องมีการเตรียมความพร้อมที่ดีในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะการสร้าง Team Work และความเป็นเอกภาพ (Unity) ในการทำงาน

“

เรื่องแรกคือ การเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญ ความท้าทายในการเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนที่จะเกิดขึ้นในปี 2558 นี้

”

และด้วยความที่เป็นครอบครัวขนาดเล็ก ทำให้มีความคล่องตัวในการทำงานและงานที่ออกมาก็มีประสิทธิภาพ ดังนั้นเราต้องพัฒนาความเข้มแข็งในทุกๆ ส่วนงานให้มีความพร้อมไปด้วยกัน เพื่อประสิทธิผลสูงสุดขององค์กรและประโยชน์ภาคอุตสาหกรรมของไทย

Q3 : แผนงานที่ท่านให้ความสำคัญ ในขณะนี้... มีอะไรบ้าง

แผนงานที่ สศอ. ให้ความสำคัญในขณะนี้ที่เป็นเรื่องเร่งด่วน ต้องเร่งดำเนินการ 3 เรื่องหลักๆ **เรื่องแรก** คือการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญความท้าทายในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะเกิดขึ้นในปี 2558 นี้ ซึ่งเมื่อรวมกับประชากรของ 10 ประเทศสมาชิก จะมีมากถึง 600 ล้านคน ก่อให้เกิดทั้งโอกาสและผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทย ต้องเผชิญกับการแข่งขันที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผมมีความมั่นใจว่าประเทศไทยสามารถรับสถานการณ์การแข่งขันที่รุนแรงนี้ได้ เพราะทุกหน่วยงานให้ความสำคัญและเตรียมความพร้อมในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะในส่วนของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่ง สศอ. ก็เป็นหน่วยงานหลัก

เราจึงต้องทำกลยุทธ์ของการพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขาทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ เพื่อชี้แนะและเตือนภัยให้ผู้ประกอบการในสาขาอุตสาหกรรมต่างๆ มีการปรับตัวและแสวงหาโอกาสที่มีมากขึ้น ในขณะเดียวกันก็เตรียมความพร้อมรองรับกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น สร้างภูมิคุ้มกันให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

เรื่องที่สอง คือการพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะประเทศพม่า เนื่องจากประเทศพม่าอยู่ใกล้บ้านเรามากที่สุด เป็นประเทศใหญ่มีประชากรมาก มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และมีทรัพยากรที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์และพัฒนาเพื่อสร้างรายได้อย่างมหาศาล ซึ่งประเทศต่างๆ ทั่วโลกพากันให้ความสำคัญ เนื่องจากจะเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจแห่งใหม่ของเอเชียที่มีศักยภาพทางด้านแหล่งวัตถุดิบและเป็นประตูการค้า โดยพม่าจะเป็นสะพานสำหรับการไหลเข้ามาของนักลงทุน ทรัพยากร และเทคโนโลยีจากประเทศต่างๆ สศอ. จึงได้เตรียมการในเชิงรุก โดยเชื่อมโยงการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทยกับประเทศพม่า เพื่อวางกลยุทธ์และจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างจริงจัง ในระยะสั้น กลาง และระยะยาว ไม่ว่าจะเป็นการคัดเลือกพื้นที่ตั้งของอุตสาหกรรม การพัฒนาระบบ Logistics และการเชื่อม

Q4 : วางแนวทางในการพัฒนางานของ สศอ. ในด้านต่างๆ ไว้อย่างไรบ้าง

เนื่องจากว่า สศอ. มีบทบาททางด้านชั้นนำการพัฒนาอุตสาหกรรม ต้องมีการศึกษาและดำเนินงานในเชิงลึกและเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้นโยบายที่จัดทำขึ้นมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเบื้องต้นได้เร่ง

“เรื่องสุดท้ายจะเป็นการติดตามสถานการณ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากวิกฤตของสหภาพยุโรป (EU) ซึ่งเรื่องนี้ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าของประเทศไทย”

โยงพันธ์ การกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะไปลงทุน หรือ ย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศพม่า เป็นต้น

เรื่องสุดท้าย จะเป็นการติดตามสถานการณ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากวิกฤตของสหภาพยุโรป (EU) ซึ่งเรื่องนี้ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าของประเทศไทย รัฐบาลและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษในการแก้ไขปัญหาที่จะมีผลกระทบกับผู้ประกอบการไทย จึงได้แต่งตั้งคณะทำงานฯ ขึ้น โดยมี สศอ. เป็นหน่วยงานหลักในการทำหน้าที่ศึกษาผลกระทบ ติดตามสถานการณ์ วิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิด และเตรียมมาตรการในการช่วยเหลือผู้ประกอบการในแต่ละสาขาที่ได้รับผลกระทบ โดย สศอ. ได้จัดทำรายงานสรุปประเด็นในเรื่องเหล่านี้เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (สศช.) เพื่อนำเสนอไปยังรัฐบาลมา โดยตลอด

ดำเนินการใน 3 แนวทาง คือ 1. เร่งพัฒนาฐานข้อมูล โดย สศอ. ได้เร่งพัฒนาระบบ Intelligence Unit และระบบเตือนภัยให้มีความทันสมัย รวดเร็ว และทันเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา โดยได้ขอความร่วมมือจากภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานเฉพาะด้านในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านข้อมูลในเรื่องที่แต่ละหน่วยงานรู้ดีที่สุด 2. เร่งพัฒนาบุคลากร ให้สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ควบคู่กับสถานการณ์ของอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถและความเชี่ยวชาญทางด้านอุตสาหกรรมอย่างเจาะลึก สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ที่ดูแลด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ร่วมกันระหว่างหน่วยงาน และ 3. เร่งดำเนินงานจัดทำยุทธศาสตร์ในเชิงลึก ที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงอุตสาหกรรม โดยจะต้องทำการวิจัยวิเคราะห์อุตสาหกรรมเจาะจงลงลึกในแต่ละสาขา และมองยุทธศาสตร์ของการพัฒนาในแต่ละสินค้าให้เห็นภาพที่ชัดเจน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม

Q5 : ท่านจะฝากอะไรถึงผู้ประกอบการ ในเรื่องใดเป็นพิเศษ

การรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังจะเกิดขึ้นนี้ จะก่อให้เกิดทั้งโอกาสและผลกระทบต่อภาค

“ การรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังจะเกิดขึ้นนี้ จะก่อให้เกิดทั้งโอกาสและผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทย ผู้ประกอบการจะต้องพัฒนามาตรฐานสินค้าให้ดีขึ้น ตรงตาม ความต้องการของตลาด หาดตลาดส่งออกเพิ่มมากขึ้น ”

อุตสาหกรรมไทย ผู้ประกอบการจะต้องพัฒนามาตรฐานสินค้า ให้ดีขึ้น ตรงตามความต้องการของตลาด หาดตลาดส่งออกเพิ่มมากขึ้น แสงอาทิตย์ดูดีราคาถูกที่มีคุณภาพจากอาเซียนที่มีมากขึ้นด้วย เพื่อใช้ประโยชน์จากการเปิดเสรีการค้า และลดต้นทุน การผลิตลง ที่สำคัญผู้ประกอบการจะต้องติดตามความ เคลื่อนไหว ข่าวสาร การค้าโลก กฎระเบียบ และข้อตกลง ทางการค้าอย่างใกล้ชิด

ทั้งนี้ในการรายงานสถานการณ์หรือข้อมูลต่างๆ นั้น สศอ. จะต้องอาศัยข้อมูลและข้อเท็จจริงจากผู้ประกอบการ เป็นอย่างมาก เพื่อนำมาวิเคราะห์การขึ้นและแจ้งเตือนภัย

จึงอยากขอความร่วมมือกับผู้ประกอบการในการให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว ซึ่งที่ผ่านมาต้องขอขอบคุณที่ได้รับ ความร่วมมือเป็นอย่างดีทั้งด้านข้อมูลและข้อเสนอแนะที่มี ประโยชน์ ซึ่งทั้งหมดนี้ก็เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาภาค อุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างแข็งแกร่งร่วมกัน

...ทั้งหมดของบทสัมภาษณ์ในช่วงระยะเวลาจำกัด คำถามไม่ก็คำถาม ได้สะท้อนทรรศนะ มุมมอง แนวคิด และ ภาระหน้าที่ของ โสภณ ผลประสิทธิ์ ผู้อำนวยการสำนักงาน เศรษฐกิจอุตสาหกรรมท่านนี้ ว่าทำทนายและนำติดตาม เป็นอย่างยิ่ง

โอกาสอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย ภายใต้ความตกลงการค้าเสรี

ไทย-ชิลี

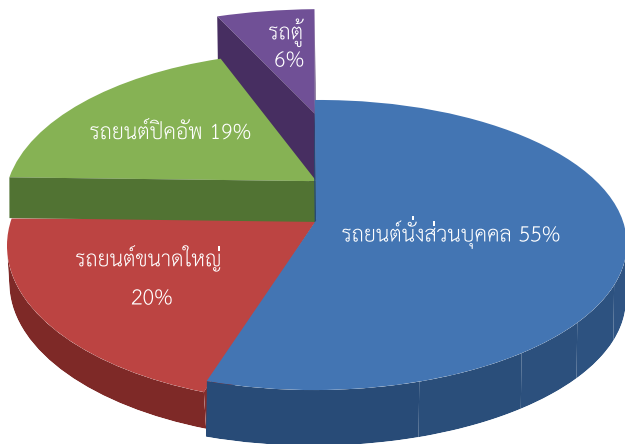
ชาลี ชันศิริ
สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

คิดเป็นประมาณร้อยละ 60 ของสินค้าที่ชิลีนำเข้าทั้งหมดจากไทย โดยนำไปใช้ในการขนส่งสำหรับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ การเกษตร และการประมง ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากทั่วประเทศ และโดยที่ไทยได้เริ่มเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) กับชิลีแล้วตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2554 จะส่งผลให้สินค้าไทยได้รับสิทธิประโยชน์จากความตกลง FTA โดยตรง ดังนั้นอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยจะมีโอกาสในการขยายตลาดสินค้าไปยังภูมิภาคลาตินอเมริกาเพิ่มขึ้นได้อีกมาก

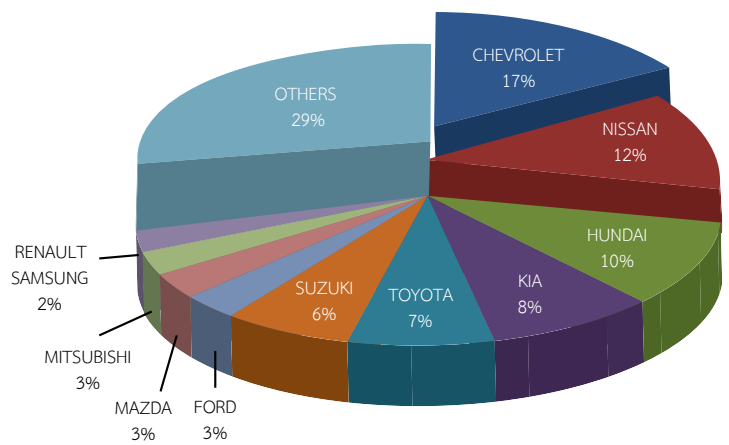
ภาพรวมของอุตสาหกรรมยานยนต์ชิลี

ชิลีเป็นประเทศที่ไม่มีอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ แต่จะเป็นการนำเข้ารถยนต์สำเร็จรูปประเภทต่างๆ จากต่างประเทศโดยตรง เนื่องจากชิลีดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบเปิดเสรี (Liberal Economy Policy) โดยใช้ความตกลงการค้าเสรี (FTA) เป็นหัวใจในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ จากข้อมูลการนำเข้ารถยนต์ในปี พ.ศ. 2554 (2011) พบว่า ชิลีมีการนำเข้ารถยนต์จำนวนทั้งสิ้น 340,801 คัน โดยส่วนแบ่งตลาดรถยนต์แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ รถยนต์นั่งส่วนบุคคล ครองส่วนแบ่งมากที่สุด (55%) รองลงมาคือ รถยนต์ขนาดใหญ่ (20%) รถยนต์ปิคอัพ (19%) และรถตู้ (6%) ตามลำดับ โดยรถยนต์นำเข้าแบรนด์ต่างๆ 10 อันดับแรก ได้แก่ Chevrolet (16.8%) Nissan (12.2%) Hyundai (10.0%) Kia (8.1%) Toyota (6.8%) Suzuki (6.3%) Ford (3.0%) Mazda (2.9%) Mitsubishi (2.7%) และ Renault Samsung (2.6%) ตามลำดับ

สาธารณรัฐชิลี (Republic of Chile) ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของทวีปอเมริกาใต้ ระหว่างแนวเทือกเขาแอนดีสกับมหาสมุทรแปซิฟิก มีลักษณะภูมิประเทศเป็นแนวยาวเลียบฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกในแนวตั้ง มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ประมาณ 750,000 ตารางกิโลเมตร ประชากรราว 17 ล้านคน โดยอาศัยอยู่ในเขตเมืองหลวงกรุงซานเตโอบีโก ประมาณ 6 ล้านคน และตามหัวเมืองต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 89 ของประชากรที่อาศัยอยู่พื้นที่เขตเมือง ในด้านความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างไทยและชิลี ในปี พ.ศ. 2554 (2011) ชิลีเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญอันดับ 5 ของไทยในภูมิภาคลาตินอเมริกา ยอดการค้ารวมระหว่างไทยและชิลีมีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 870.39 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยไทยส่งออกไปยังชิลีคิดเป็นมูลค่า 511.92 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้าจากชิลีคิดเป็นมูลค่า 358.47 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่งผลให้ไทยเกินดุลการค้ากับชิลีคิดเป็นมูลค่า 153.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าส่งออกที่สำคัญของไทย ได้แก่ รถยนต์ปิคอัพ หรือรถกระบะ ซึ่งชิลีนำเข้าจากไทยมากที่สุด

ส่วนแบ่งรถยนต์ประเภทต่างๆ ในซิติ

แบรนด์รถยนต์ในซิติ

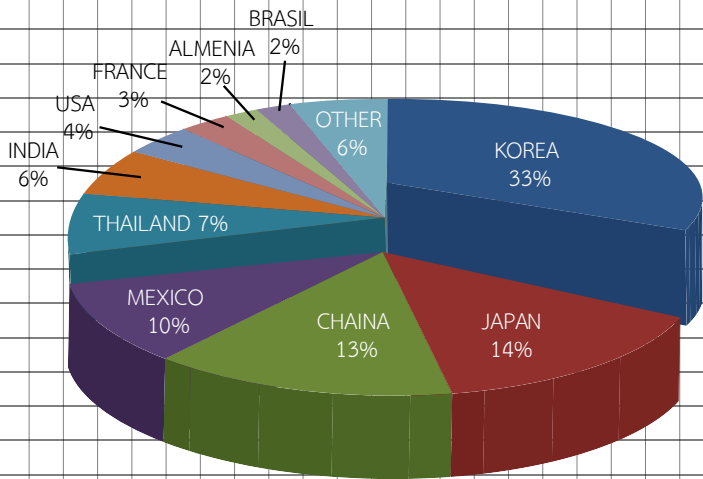
สถานะอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยในตลาดซิติ

ในปี พ.ศ. 2554 (2011) ซิตินำเข้ารถยนต์จากเกาหลีใต้มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 จำนวน 110,986 คัน (33%) รองลงมาคือ ญี่ปุ่น จำนวน 49,570 คัน (14%) จีนจำนวน 44,208 คัน (13%) เม็กซิโก จำนวน 32,916 คัน (10%) และไทยเป็นอันดับที่ 5 จำนวน 22,972 คัน (7%) ตามด้วยอินเดียจำนวน 19,280 คัน (6%) และสหรัฐอเมริกา จำนวน 14,268 คัน (4%) โดยรถยนต์แบรนด์ต่างๆ ที่ไทยส่งออกไปยังซิติได้แก่ Mitsubishi (27.9%) Toyota (21.3%) Chevrolet (15.6%) Nissan (15.4%) Mazda (11.5%) และ Ford (8.1%) คิดเป็นยอดการส่งออกของไทยมูลค่ารวม 346.23 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

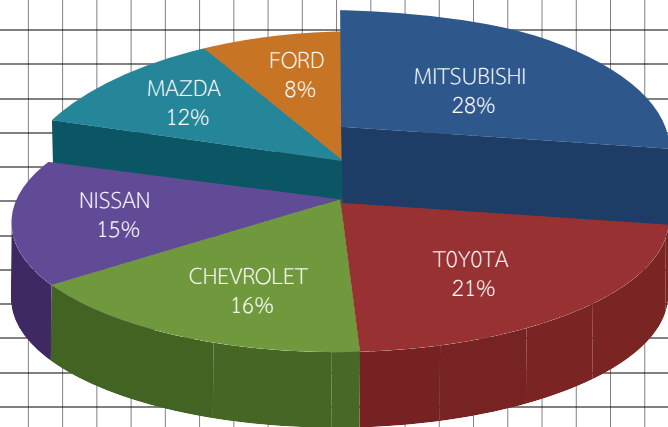
เมื่อแบ่งเป็นรถยนต์ประเภทต่างๆ ที่ไทยสามารถครองตลาดอยู่ในซิติ พบว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคล ได้แก่ Mazda 2 และ Mitsubishi Mirage และรถยนต์ขนาดใหญ่ ได้แก่ Mitsubishi Monero Sport สามารถครองส่วนแบ่งตลาดในซิติได้เพียงประเภทละ 1.0% เท่านั้น โดยเกาหลีใต้และญี่ปุ่นยังคงครองส่วนแบ่งตลาดหลักของรถยนต์ทั้งสองประเภทนี้ไว้ได้อย่างเหนียวแน่น ในขณะที่รถยนต์ประเภทรถตู้ไทยยังไม่สามารถครองส่วนแบ่งตลาดในซิติได้เลย อย่างไรก็ตามโอกาสของ

อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยในซิติขณะนี้ได้แก่ รถยนต์ปิกอัพ ที่ไทยสามารถครองส่วนแบ่งตลาดในซิติได้สูงสุด 32% รองมาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เม็กซิโก เกาหลีใต้ จีน สหรัฐฯ และญี่ปุ่น (18% 15% 11% 6% และ 5%) ตามลำดับ โดยรถยนต์ปิกอัพแบรนด์ต่างๆ ของไทยที่ส่งออกไปขายยังซิติ ได้แก่ Mitsubishi, Nissan, Mazda, Ford และ Chevrolet ซึ่งมียอดขายรวมกันเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดจากร้อยละ 2 ในปี พ.ศ. 2549 (2006) จนถึงร้อยละ 7 ในปัจจุบัน

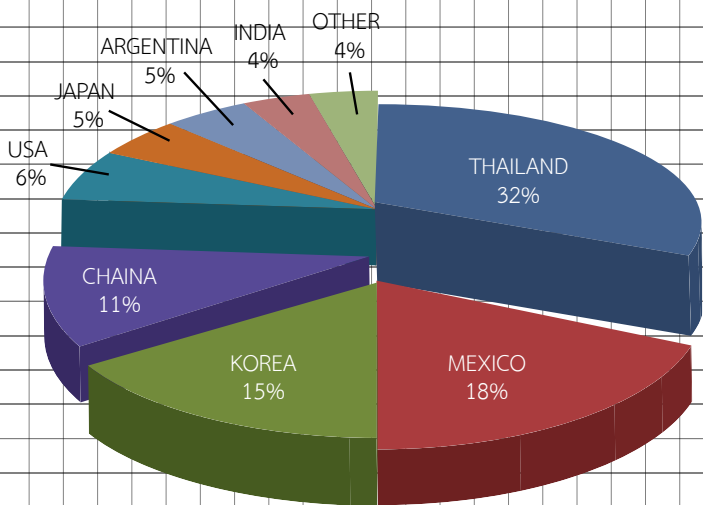
จากการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบเปิดเสรี (Liberal Economy Policy) โดยใช้ความตกลงการค้าเสรี (FTA) เป็นหัวใจในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ส่งผลให้ซิติเป็นประเทศที่มีการจัดทำ FTA มากที่สุดประเทศหนึ่งในลาตินอเมริกา โดยได้ลงนาม FTA แล้วจำนวน 19 ฉบับ กับ 57 ประเทศ อาทิ สหรัฐอเมริกา แคนาดา เม็กซิโก โคลัมเบีย สหภาพยุโรป เกาหลีใต้ (เอเชียประเทศแรกที่ซิติทำ FTA) จีน (ซิติเป็นลาตินอเมริกาประเทศแรกที่จีนทำ FTA) อินเดีย และ มาเลเซีย ซึ่งเป็น FTA ฉบับแรกที่ซิติทำกับประเทศสมาชิกอาเซียน สำหรับไทยที่ได้เริ่มเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) กับซิติแล้วตั้งแต่เดือนเมษายน 2554 หากเมื่อความตกลง FTA มีผล

รถยนต์นำเข้าจากประเทศต่างๆ ในชิลี

แบรนด์รถยนต์ที่ไทยส่งออกไปชิลี

ส่วนแบ่งรถยนต์ปิคอัพในชิลี

บังคับใช้ จะเป็นโอกาสของไทยในการขยายการค้าไปยังภูมิภาค ลาตินอเมริกาได้อีกช่องทางหนึ่ง นอกเหนือจากความตกลง FTA ไทย-เปรู ที่ได้รื้อร่องเปิดทางไว้ล่วงหน้าแล้ว โดยชิลีจัดเป็นตลาด ใหม่ที่มีศักยภาพ ที่จะช่วยให้สินค้าไทยได้รับประโยชน์เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะสินค้ารถยนต์ปิคอัพ ที่ครองแชมป์อยู่แล้วในตลาดชิลี

และเป็นโอกาสสำหรับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและรถยนต์ขนาดใหญ่ ที่ไทยได้ส่งออกไปยังชิลีบ้างแล้ว อีกทั้งชิ้นส่วนยานยนต์ต่างๆ ซึ่ง ไทยมีศักยภาพการผลิตสินค้าเหล่านี้ รวมถึงธุรกิจการบริการต่างๆ เช่น ศูนย์จัดจำหน่ายรถยนต์ และศูนย์การให้บริการซ่อมบำรุง เป็นต้น เนื่องจากชิลีเป็นประเทศที่มีกำลังซื้อสูงและมีการใช้ รถยนต์ปิคอัพในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ การเกษตรและการประมง เป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากความตกลง FTA ชิลี-เกาหลีใต้ ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2546 (2003) ส่งผลให้รถยนต์ของ เกาหลีใต้ สามารถส่งออกไปยังชิลีมากขึ้นจาก 18.8% เพิ่มขึ้นเป็น 35.1% อย่างไรก็ตาม ชิลียังคงมีมาตรการที่มีโชกภาษีที่อาจเป็นอุป สรรคอยู่บ้าง เช่น ระบบภาษีสรรพากร และพิธีการทางศุลกากร รวมถึงระยะทางในการขนส่ง ซึ่งหากได้รับการปรับปรุงให้มีความ สะดวกและรวดเร็ว จะช่วยทำให้สินค้าไทยประเภทอื่นๆ สามารถ ขยายไปยังตลาดชิลีได้เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

อ้างอิง :

วิเคราะห์และเรียบเรียงจากข้อมูล
การเข้าพบและบรรยายสรุป
Mr. Juan Pablo Mir E , President
Mitsubishi Motors, Santiago, Chile
มีนาคม 2555

ชาญชัย ไฉลกคงถาวร

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

ว่า BRIC เป็นอักษรย่อใช้เรียกกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่มีการพัฒนาและการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว (Emerging Market) ประกอบด้วยประเทศ บราซิล (Brazil) รัสเซีย (Russia) อินเดีย (India) และ จีน (China) โดยคำศัพท์นี้ถูกบัญญัติขึ้นโดยนาย จิม โอนีลล์ (Mr. Jim O'Neil) หัวหน้าทีมวิจัยเศรษฐกิจโลกจากโกลด์แมน แซคส์ (Goldman Sachs) ซึ่งคำว่า BRIC ใช้เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการย้ายอำนาจเศรษฐกิจโลกจากกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วอย่าง G7 มาสู่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนา โดยที่ประเทศทั้งสี่ข้างต้นมีพื้นที่รวมกันมากกว่าหนึ่งในสี่ของโลก และมีจำนวนประชากรรวมกันมากกว่าร้อยละ 40 ของประชากรโลก แม้ว่ากลุ่ม BRICS ไม่ได้มีแนวทางที่ชัดเจนที่จะรวมกลุ่มกันจัดตั้งกลุ่มเศรษฐกิจหรือสมาคมการค้าอย่างเป็นทางการเหมือนสหภาพยุโรป (EU) แต่มีข้อบ่งชี้บางอย่างว่ากลุ่ม BRIC พยายามที่จะสร้างสมาคมหรือพันธมิตรทางการเมือง รวมถึงเปลี่ยนอำนาจทางเศรษฐกิจที่กำลัง

เติบโตให้เป็นอำนาจการเมืองระดับภูมิภาคซึ่งปัจจุบันประเทศแอฟริกาใต้ก็ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่ม BRIC อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2553 โดยเปลี่ยนชื่อกลุ่มใหม่เป็น BRICS ซึ่งอักษรย่อ "S" ที่เพิ่มต่อท้ายเข้ามาหมายถึง South Africa หรือประเทศแอฟริกาใต้ ซึ่งที่ผ่านมาประเทศกลุ่ม BRICS ได้มีการประชุมไปแล้ว 4 ครั้ง ดังนี้

- **การประชุมครั้งที่ 1** จัดขึ้นเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2552 ณ เมือง Yekaterinburg ประเทศรัสเซีย ซึ่งที่ประชุมได้มีการหารือถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของโลก การปฏิรูปสถาบันการเงิน การหารือถึงแนวทางการดำเนินความร่วมมือระหว่างกัน ไปจนถึงการมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ต่างๆ ของโลก ทั้งนี้จากผลการประชุมข้างต้น กลุ่ม BRIC ได้เรียกร้องให้มีการใช้สกุลเงินสำรองระหว่างประเทศสกุลใหม่แทนสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ

- **การประชุมครั้งที่ 2** จัดขึ้นเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2553 ณ เมือง Brasília

ประเทศบราซิล ซึ่งที่ประชุมได้มีการหารือเรื่องความร่วมมือด้านการเงินและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ การปฏิรูป IMF World Bank WTO และ UN รวมถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การก่อการร้าย เป็นต้น

- **การประชุมครั้งที่ 3** จัดขึ้นเมื่อวันที่ 14 เมษายน 2554 ณ เมือง Sanya ประเทศจีน ซึ่งการประชุมครั้งนี้ประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ นาย Jacob Zuma ได้เข้าร่วมการประชุมกับผู้นำจากประเทศในกลุ่ม BRIC เป็นครั้งแรก ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบให้ประเทศในกลุ่ม BRIC มีความร่วมมือด้านสังคม การเมือง และการค้าระหว่างกันให้มากยิ่งขึ้น

- **การประชุมครั้งที่ 4** จัดขึ้นเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2555 ณ เมือง New Delhi ประเทศอินเดีย ซึ่งผลการประชุมในครั้งนี้ ประเทศกลุ่ม BRICS ได้กำหนดทำที่ร่วมกันที่จะปฏิรูป IMF และ World Bank ในการให้สิทธิและเสียงแก่ประเทศเกิดใหม่อื่นๆ เพื่อลดการครอบงำจากสหรัฐฯ และ EU

BRICS ขั้วอำนาจใหม่ของเศรษฐกิจโลก (A New Polar of World Economy)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่ากลุ่ม BRICS มีบทบาทในเวทีระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศ ส่งผลให้กลุ่ม BRICS สามารถที่จะกลายเป็นขั้วอำนาจใหม่ของเศรษฐกิจโลก (A New Polar of World Economy) ขึ้นมาท้าทายและถ่วงดุลอำนาจของสหรัฐฯ และ EU ซึ่งการประชุมที่ผ่านๆ มา กลุ่ม BRICS ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการปฏิรูป IMF การเปลี่ยนสกุลเงินสำรองระหว่างประเทศสกุลใหม่แทนสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อลดบทบาทของสหรัฐฯ และ EU เป็นต้น นอกจากนี้ประเทศต่างๆ ในกลุ่ม BRICS ยังมีการเติบโตและมีศักยภาพทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ ดังนี้

1. จีน ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาจีนเป็นประเทศที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการขยายตัวของ GDP สูงที่สุดในโลกอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ปัจจุบันจีนเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับสองของโลกรองจากสหรัฐฯ รวมถึงเป็นประเทศที่มีเงินทุนสำรองระหว่างประเทศมากที่สุดในโลก ตลอดจนเป็นประเทศเจ้าหนี้รายใหญ่ที่สุดของสหรัฐฯ ทำให้อิทธิพลในเวทีระหว่างประเทศของจีนเพิ่มมากขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจและการเมืองจนขึ้นมาท้าทายอำนาจสหรัฐฯ

2. อินเดีย เป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับที่ 9 ของโลก และเป็นอันดับที่ 3 ของเอเชียรองจากจีนและญี่ปุ่น โดยมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยร้อยละ 8 ต่อปี นอกจากนี้อินเดียยังเป็นประเทศที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่และมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ รวมถึงเป็นประเทศที่มีทรัพยากรบุคคลด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และวิศวกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงเป็นจำนวนมาก

3. รัสเซีย เป็นประเทศที่มีเงินทุนสำรองระหว่างประเทศมากเป็นอันดับที่ 3 ของโลกรองจากจีนและญี่ปุ่น รวมถึงเป็นประเทศผู้ส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติรายใหญ่ของโลก นอกจากนี้การที่รัสเซียกำลังจะเข้าเป็นสมาชิก WTO ในเดือนกรกฎาคม 2555 ทำให้รัสเซียต้องปฏิรูปกฎหมาย รวมทั้งระเบียบด้านการค้าและการลงทุน ให้มีความเป็นสากล และมีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้เกิดความน่าเชื่อถือต่อประเทศคู่ค้า รวมถึงเพิ่มศักยภาพการส่งออก ตลอดจนจนการมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจโลกเพิ่มมากขึ้น

4. บราซิล เป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในทวีปอเมริกาใต้ และมีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 7 ของโลก โดยบราซิลเป็นประเทศที่มีระบบเกษตรกรรม เหมืองแร่ อุตสาหกรรม และภาคบริการที่มีขนาดใหญ่และทันสมัย นอกจากนี้บราซิลยังได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลโลกในปี 2557 และกีฬาโอลิมปิกในปี 2559 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการมีบทบาทในเวทีระหว่างประเทศที่เพิ่มมากขึ้น

5. แอฟริกาใต้ นักวิชาการหลายท่านมองว่าการได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม BRICS ของแอฟริกาใต้ ในครั้งนี้เนื่องจากการผลักดันของจีนที่ต้องการใช้ประเทศแอฟริกาใต้ เป็นประตูเข้าสู่ภูมิภาคแอฟริกา เพื่อขยายอิทธิพลทางด้านเศรษฐกิจและแสวงหาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ แต่ผู้เชี่ยวชาญมองว่าประเทศแอฟริกาใต้เองก็มีศักยภาพ และการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างสูงเช่นกัน โดยแอฟริกาใต้มีระบบเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในทวีปแอฟริกา มีภาคการเงิน การธนาคาร และอุตสาหกรรมการผลิตที่แข็งแกร่ง เป็นประเทศผู้ส่งออกเหล็ก ถ่านหิน และอัญมณีรายใหญ่ของโลก นอกจากนี้แอฟริกาใต้ยังเป็นประเทศเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลโลกเมื่อปี 2553 ที่ผ่านมามากด้วย

BRICS โอกาสและความท้าทายของ ASEAN

จากการที่ ASEAN กำลังจะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 ASEAN ได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint¹) ขึ้น โดยมีเป้าหมายที่จะ

บูรณาการ AEC เข้ากับระบบเศรษฐกิจโลก เช่น การทำ FTA กับประเทศภายนอกภูมิภาค โดยยึดหลักของ WTO คือ การเป็นภูมิภาคที่เปิดกว้าง (open regionalism) ปัจจุบัน ASEAN มีความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจาที่

อยู่ในกลุ่ม BRICS อยู่ 3 ประเทศ ได้แก่ จีน รัสเซีย และอินเดีย รวมถึงมีความร่วมมือกับกลุ่ม MERCOSUR² ที่มีบราซิลเป็นสมาชิก นอกจากนี้ ASEAN ได้เตรียมการที่จะเปิดการเจรจาความตกลงระดับภูมิภาค (Regional

1. AEC Blueprint ประกอบด้วย 4 ส่วนหลัก ซึ่งอ้างอิงมาจากเป้าหมายการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน ตามแถลงการณ์บาหลี ฉบับที่ 2 (Bali Concord II) ได้แก่ 1. การเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วม 2. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน 3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และ 4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

2. MERCOSUR (Southern Common Market) หมายถึง กลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคอเมริกาใต้ โดยมีประเทศสมาชิก จำนวน 4 ประเทศ ได้แก่ บราซิล อาร์เจนตินา อุรุกวัย และปารากวัย ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2534 (1991)

การค้าระหว่าง ASEAN กับ ประเทศ/ภูมิภาคต่างๆ	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554
มูลค่าการค้ารวมระหว่าง ASEAN กับ จีน	212,087	291,574	361,020
มูลค่าการค้ารวมระหว่าง ASEAN กับ อินเดีย	47,376	40,805	52,471
มูลค่าการค้ารวมระหว่าง ASEAN กับ รัสเซีย	7,828	11,719	13,143
มูลค่าการค้ารวมระหว่าง ASEAN กับ บราซิล	9,735	13,371	17,743
มูลค่าการค้ารวมระหว่าง ASEAN กับ แอฟริกาใต้	5,719	7,337	8,884
มูลค่าการค้ารวมของ ASEAN กับ กลุ่ม BRICS	282,747	364,806	435,518
มูลค่าการค้ารวมของ ASEAN กับ กลุ่ม EU-27	154,774*	203,124*	236,791*

ที่มา : Global Trade Atlas

(* เป็นมูลค่าการค้ารวมของประเทศในกลุ่ม ASEAN จำนวน 6 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม และฟิลิปปินส์ กับกลุ่ม EU 27)

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าระหว่างปี พ.ศ. 2552-2554 มูลค่าการค้ารวมของ ASEAN กับกลุ่ม BRICS ที่มีจำนวนเพียง 5 ประเทศ มีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าการค้าระหว่าง ASEAN กับ EU ที่มีจำนวนถึง 27 ประเทศ เป็นอย่างมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าประเทศต่างๆ ในกลุ่ม BRICS เป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญของ ASEAN ดังนั้นหาก ASEAN สามารถจัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับกลุ่ม BRICS ทั้งในรูปแบบของความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าทั่วไป หรือการจัดทำ RCEP ก็จะมีส่งผลให้มูลค่าการค้าและการลงทุนระหว่าง ASEAN กับกลุ่ม BRICS เพิ่มขึ้น

BRICS กับประเทศไทย

ปัจจุบันประเทศไทย มีความร่วมมือในกรอบทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงมีความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนกับประเทศต่างๆ ในกลุ่ม BRICS ที่สำคัญดังนี้

Comprehensive Economic Partnership : RCEP) กับประเทศคู่ค้าของ ASEAN ที่ได้มีการจัดทำ FTAs ระหว่างกันแล้ว เพื่อเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนต่อยอดจาก FTAs ที่มีเป็นรายประเทศอยู่แล้วกับประเทศเหล่านี้ โดย RCEP ถือได้ว่าเป็นกลไกสำคัญที่จะบูรณาการ ASEAN เข้ากับเศรษฐกิจโลก รวมทั้งกลุ่ม BRICS โดยมี ASEAN เป็นแกนกลาง

จากปัญหาวิกฤตการณ์ด้านการเงินที่เกิดขึ้นกับ EU ในขณะนี้ ASEAN ควรให้ความสำคัญและแสวงหาความร่วมมือกับกลุ่ม BRICS ให้มากขึ้น โดย ASEAN ควรที่จะกำหนดประเด็นและแนวทางความร่วมมือที่มีความชัดเจน รวมถึงสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับกลุ่ม BRICS ตลอดจนให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับ ASEAN

3. ASEAN ได้มีการทำ FTAs กับประเทศคู่ค้าที่สำคัญ จำนวน 5 ฉบับ กับ 6 ประเทศ โดยทำ FTAs ในกรอบทวิภาคีกับ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และอินเดีย จำนวน 4 ฉบับ เรียกว่า ASEAN + 1 และทำ FTAs กับ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ จำนวน 1 ฉบับ เรียกว่า ASEAN + 2

1. ไทย-จีน ได้แก่ การทำ ASEAN-China FTA ในกรอบพหุภาคี และความร่วมมือในกรอบทวิภาคีต่างๆ เช่น แผนพัฒนาระยะ 5 ปี ระหว่างไทย-จีน (พ.ศ. 2555-2559) ภายใต้ความตกลงการขยายความร่วมมือทวิภาคีทางเศรษฐกิจและการค้าในเชิงกว้าง และเชิงลึกระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีน และราชอาณาจักรไทย แผนปฏิบัติการร่วมว่าด้วยความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ไทย-จีน ฉบับที่ 2 (2555 -2559) ไปจนถึงกลไกในรูปแบบของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลท้องถิ่นต่างๆ ของจีนในระดับมณฑล เป็นต้น

2. ไทย-อินเดีย อยู่ระหว่างการเจรจา FTA ระหว่างกัน ซึ่งขณะนี้สิ้นค้าจำนวน 83 รายการมีภาษีเป็นศูนย์แล้ว นอกจากนี้ อินเดียยังเป็นตลาดใหม่ที่สำคัญที่สุดของไทย

ประเทศในกลุ่ม BRICS	มูลค่าการค้ารวมของไทยกับประเทศในกลุ่ม BRICS			สินค้าส่งออกที่สำคัญของไทยไปยังประเทศต่างๆ ในกลุ่ม BRICS	สินค้านำเข้าที่สำคัญของไทยจากประเทศต่างๆ ในกลุ่ม BRICS
	2552	2553	2554		
จีน	33,208	45,987	57,788	เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์	เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์เม็ดพลาสติก
อินเดีย	4,952	6,672	8,150	เคมีภัณฑ์ เม็ดพลาสติก อัญมณีและเครื่องประดับ ยางพารา ยานยนต์และส่วนประกอบ	อัญมณี และเครื่องประดับ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช
รัสเซีย	2,109	4,028	5,670	ยานยนต์และชิ้นส่วน ผลไม้กระป๋องและแปรรูป เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์	น้ำมันดิบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืช
บราซิล	2,333	3,439	4,576	ยางพารา ยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก ด้ายและเส้นใย	พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ สินแร่โลหะอื่น เศษโลหะ
แอฟริกาใต้	1,844	2,289	3,554	ข้าว ยานยนต์และชิ้นส่วน อาหารทะเลแปรรูป เครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ ผลิตภัณฑ์ยาง	สินแร่ โลหะ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์อัญมณี และเครื่องประดับ

ที่มา : Global Trade Atlas

โดยในปี 2554 อินเดียเป็นประเทศคู่ค้าอันดับที่ 16 ของไทย และเป็นอันดับที่ 1 ของไทยในเอเชียใต้ โดยระหว่างปี พ.ศ. 2552-2554 มูลค่าการค้ารวมไทย-อินเดีย มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3. ไทย-รัสเซีย รัสเซียเป็นประเทศคู่ค้าอันดับหนึ่งของไทยในกลุ่มประเทศยุโรปตะวันออกและกลุ่มประเทศเครือรัฐเอกราช (Commonwealth of Independent States : CIS) ซึ่งมูลค่าการค้ารวมไทย-รัสเซียระหว่างปี พ.ศ. 2552-2554 มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

4. ไทย-บราซิล ทั้งสองประเทศได้มีการลงนามความตกลงทวิภาคีทางการค้าระหว่างกัน ซึ่งในปี พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมามีทั้งไทยและบราซิลต่างเป็นคู่ค้าอันดับหนึ่งของกันและกันในอาเซียน และลาตินอเมริกา (แทนที่สิงคโปร์)

5. ไทย-แอฟริกาใต้ แอฟริกาใต้เป็นคู่ค้าอันดับหนึ่งของไทยในทวีปแอฟริกาและ

เป็นตลาดส่งออกข้าวที่ใหญ่ที่สุดของไทยในอนุภูมิภาคแอฟริกาตอนใต้ นอกจากนี้ในปี 2554 ที่ผ่านมามีแอฟริกาใต้ยังเป็นประเทศคู่ค้าอันดับหนึ่งของไทยในกลุ่มอาเซียนอีกด้วย

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่ามูลค่าการค้ารวมของไทยกับประเทศต่างๆ ในกลุ่ม BRICS ระหว่างปี พ.ศ. 2552-2554 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นหาก ASEAN สามารถดำเนินความร่วมมือกับกลุ่ม BRICS ได้เป็นผลสำเร็จ ก็จะส่งผลดีต่อภาคเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนของไทย ทำให้สามารถที่จะส่งออกสินค้าต่างๆ ที่มีศักยภาพตามตารางข้างต้น ทั้งสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมไปยังประเทศต่างๆ ในกลุ่ม BRICS ได้มากขึ้น

ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับประเทศใน ASEAN แล้ว ในปี พ.ศ. 2554 ไทยเป็นประเทศที่มีมูลค่าการค้ารวมกับกลุ่ม BRICS สูงสุดเป็นอันดับที่สองรองจากสิงคโปร์ ที่มีมูลค่าการค้ารวมกับกลุ่ม BRICS ประมาณ 117,824 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในขณะที่ไทยมีมูลค่าการค้ารวมกับกลุ่ม BRICS ประมาณ 79,738 ล้าน

เหรียญสหรัฐฯ (ข้อมูลจาก Global Trade Atlas)

อย่างไรก็ดี รัฐบาลไทยควรกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน รวมถึงเสริมสร้าง ความสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่ม BRICS ให้มากยิ่งขึ้น โดยอาศัยกลไกความร่วมมือภายใต้กรอบทวิภาคีและพหุภาคีที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อภาพรวมด้านเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนของประเทศ รวมถึงเป็นการแสวงหาตลาดใหม่ที่มีศักยภาพให้กับภาคธุรกิจและเอกชนของไทยแทนกลุ่มประเทศ EU และสหรัฐฯ ที่กำลังประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจและการเงินอยู่ในขณะนี้

อ้างอิง :

1. www.mfa.go.th
2. *Global Trade Atlas*
3. www.dtn.go.th
4. <http://en.wikipedia.org/wiki/BRICS>

10 วิธี 10 วิธี

10 วิธีดูแลสุขภาพหน้าจอกอมพิวเตอร์

สมพิศ นาคสุข
ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ปัจจุบันการใช้งานคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะผู้ที่ต้องทำงาน หน้าจอกอมพิวเตอร์เป็นเวลานานหลายชั่วโมง ทำให้เกิด ปัญหาด้านทางสายตาเพิ่มมากขึ้น เช่น ปวดลูกตา สายตา พร่ามัว สายตาสั้นก่อนวัยอันควร เป็นต้น

หากท่านลองปฏิบัติตาม 10 วิธีในการถนอมดวงตา หน้าจอกอมพิวเตอร์แบบง่ายๆ จะช่วยลดความเสี่ยงจากปัญหา ด้านสายตาดังกล่าว และช่วยให้สายตาของท่านได้ทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพนานที่สุด ดังนี้ค่ะ

1. เลือกใช้จอกอมพิวเตอร์ที่มีการกระจายรังสีต่ำเพื่อถนอมสายตา โดยใช้วิธีทดสอบแบบง่ายๆ ทำโดยการปิดสวิทช์จอกอมพิวเตอร์ แล้วเอามือหรือแขนไปจ่อไว้ใกล้ๆ จอกอมพิวเตอร์ให้มากที่สุด ซึ่งจอกอมพิวเตอร์ที่มีการกระจายรังสีต่ำจะแทบไม่รู้สึกรังสีไฟฟ้าสถิตตามขนที่บริเวณผิวหนัง คือ ไม่รู้สึกขนลุก
2. ปรับแสงและความคมชัดหน้าของหน้าจอกอมพิวเตอร์ให้รู้สึกสบายตาให้มากที่สุด รวมทั้งความสว่างภายในที่ทำงาน เพราะหากทำงานกับคอมพิวเตอร์ในสภาพแวดล้อมที่มีแสงจ้า และจอกอมพิวเตอร์มีความสว่างมาก ก็ยิ่งส่งผลเสียต่อดวงตาได้ง่ายและรวดเร็ว
3. ตำแหน่งของจอกอมพิวเตอร์ควรห่างจากดวงตาพอประมาณ 18-24 นิ้วหรือประมาณหนึ่งช่วงแขนเอื้อม และปรับระดับให้ต่ำกว่าระดับสายตาประมาณ 15-20 องศา ซึ่งหากระยะห่างระหว่างจอกอมพิวเตอร์กับตาไม่สัมพันธ์กันอาจทำให้เกิดอาการเมื่อยล้าและปวดตาได้ง่าย

4. ใช้แผ่นกรองรังสีที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ติดไว้ที่หน้าจอกอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยลดแสงจ้าจากจอกอมพิวเตอร์และช่วยลดรังสีจากคอมพิวเตอร์สู่สายตา
5. ทำความสะอาดหน้าจอกอมพิวเตอร์คอมพิวเตอร์อยู่เสมอ เพราะฝุ่นละอองอาจทำให้เกิดการสะท้อนของแสงมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ตาพร่ามัวได้
6. หยุดพักหรือการเปลี่ยนแปลงตารางการทำงานใหม่ จะช่วยให้สายตาคลายความเมื่อยล้าจากการจ้องหรือเพ่งจอกอมพิวเตอร์ได้ เช่น หยุดพักสายตาครั้งละ 15 นาที ทุกๆ 2 ชั่วโมง เป็นอย่างน้อย แล้วค่อยเริ่มการทำงานต่อไป
7. ใช้ผ้าชุบน้ำหมาดๆ วางไว้บนเปลือกตา และหลังตาสัก 2-3 นาที เพื่อเป็นการให้สายตากลับมาแข็งแรงอีกครั้ง
8. ผู้ที่ใส่คอนแทคเลนส์ อาจเกิดการตาแห้งเพราะขาดน้ำหล่อเลี้ยง เนื่องจากห้องที่มีคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่ มักจะเป็นห้องแอร์ เมื่อบวกกับความร้อนจากเครื่องคอมพิวเตอร์ จะทำให้อากาศแห้ง การหยดน้ำตาเทียมก็จะช่วยให้ตากลับมาสดชื่นอีกครั้ง
9. กระจกปรกติให้บ่อยครั้งกว่าปกติเพื่อให้น้ำหล่อเลี้ยงอยู่เสมอ ภายใน 10 วินาที ลองพยายามกระจกปรกติซัก 1-2 ครั้ง จะช่วยคลายความอ่อนล้าของสายตาได้มาก
10. ตรวจสอบสุขภาพตาบ่อยๆ โดยเฉพาะผู้ที่ใส่คอนแทคเลนส์ และผู้ที่มีอายุ 40 ปี ขึ้นไป ควรไปตรวจเช็คสุขภาพดวงตา

อ้างอิง : <http://kapook.com>

สิ่งทอ

เร่งหาทางรอด... อยู่ไทย

อานนท์ เศรษฐกิจกริช
สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

จากวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่กำลังเผชิญอยู่ขณะนี้ มีตัวแปรหลักได้แก่สหรัฐอเมริกาและยุโรป ซึ่งทั้ง 2 ตลาดนี้นับเป็นตลาดหลักหรือตลาดใหญ่ที่มีความสำคัญต่อการส่งออกที่ส่งผลกระทบต่อทั่วโลก ทำให้หลายประเทศตื่นตัวหาทางดิ้นรนเพื่อให้ประเทศตนหลุดพ้นจากวิกฤตครั้งนี้ ประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบครั้งนี้ไม่น้อยเลย เพราะยอดส่งออกของอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น เช่น สิ่งทอ ในไตรมาส 4/2554 มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 16.3 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน และลดลงร้อยละ 12.9 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และในไตรมาสที่ 1/2555 มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 15.31 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และในไตรมาสที่ 2/2555 ก็มีแนวโน้มลดลงเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในตลาดหลัก เช่น สหรัฐอเมริกาและยุโรป

อุตสาหกรรมสิ่งทอ นอกจากจะได้รับผลกระทบโดยตรงจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกครั้งนี้ยังได้รับผลกระทบจากปัจจัยด้านตลาดแคลนแรงงานที่อยู่ในขั้นเข้าใกล้จุดวิกฤต เนื่องจากประชากรที่เข้าสู่ตลาดแรงงานลดน้อยลงจากอัตราการเกิดถดถอยปีละประมาณ 100,000 คน ทำให้แรงงานสาขาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มขาดแคลนประมาณ 300,000 คน และกำลังเข้าสู่สังคมประชากรสูงวัยเช่นเดียวกับประเทศพัฒนาแล้ว ประกอบกับความสนใจในวิชาชีพสิ่งทอไม่ค่อยเป็นที่นิยมของนักเรียนสายอาชีพมากเท่าสาขาอื่นๆ เช่น ยานยนต์ ไฟฟ้า บริหารธุรกิจ เป็นต้น นอกจากนี้แรงงานประเทศเพื่อนบ้านมีแนวโน้มจะกลับประเทศ เนื่องจากภาวะการเมืองคลี่คลาย และจะเปิดประเทศต้อนรับนักลงทุนต่างชาติมากขึ้น นอกจากนี้นโยบายการปรับค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท และการประกาศใช้มาตรฐานฝีมือแรงงาน ซึ่งจะต้องจ่ายค่าจ้างตามมาตรฐานแต่ละระดับ จะทำให้ผู้ประกอบการ

ที่ปรับตัวไม่ทันได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่เป็น SMEs ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลง โดยมี 2 แนวทางหลัก คือ

1. หันทางรุ่ง... การพัฒนานวัตกรรมสิ่งทอใหม่ๆ

โดยการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ร่วมคิดร่วมทำ ร่วมวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ทันสมัย และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ให้เกิดความแตกต่าง เป็นจุดขายให้กับธุรกิจ และผลิตภัณฑ์ จะสามารถขยายตลาดสิ่งทอสู่ตลาดคุณภาพสูงได้มากขึ้นการพัฒนานวัตกรรมสู่ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่มุ่งสนองตอบผู้บริโภคที่เน้นเรื่องความแปลกใหม่ที่มีเอกลักษณ์ สวยงาม เสริมสุขภาพ และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น

- 1) นวัตกรรมเสื้อผ้าสมุนไพรกันเชื้อรา ใช้เทคโนโลยี Micro encapsulation โดยมีส่วนประกอบของสมุนไพรพื้นบ้าน เช่น ตะไคร้ ขมิ้น ที่สามารถยับยั้งเชื้อราได้
- 2) นวัตกรรมสมุนไพร Super Cool ใช้เทคโนโลยี Micro encapsulation โดยนำยูคาลิปตัส การบูร และเมนทอลเป็นส่วนประกอบ เมื่อสวมใส่ทำให้เย็นสบายและป้องกันแสง UV
- 3) นวัตกรรมสิ่งทอจากสีพิมพ์ธรรมชาติ เดิมใช้เพียงสีธรรมชาติในการย้อม ได้พัฒนานำสีธรรมชาติมาใช้ในการพิมพ์ลวดลาย สามารถติดทนนานกว่าย้อมสีธรรมชาติทั่วไป โดยยังคงเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 4) นวัตกรรมสิ่งทอสีเขียว (Green & Clean Technology) โดยการพัฒนานวัตกรรมการใช้วัตถุดิบจากเส้นใยธรรมชาติ เช่น

หรือไปนอก ?

กัญชง กล้วย ป่าน ปอ ไบสับปะรด เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบธรรมชาติด้วย

- 5) นวัตกรรม Textile Antibac and UV nano ZnO สามารถยับยั้งแบคทีเรียได้ถึง 99.9%
- 6) นวัตกรรมผ้าไหมบางเบาที่สุด โดยพัฒนาโครงสร้างการทอให้ผ้าไหมที่บางเบาและปลอดภัยเคมี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 7) นวัตกรรมสิ่งทอเทคนิค (Technical Textile) การพัฒนานวัตกรรมสิ่งทอเทคนิค ซึ่งมีอยู่หลายประเภท เช่น สิ่งทอทางการแพทย์ การเกษตร ก่อสร้าง กีฬา การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติทางยานยนต์ เป็นต้น โดยเฉพาะสิ่งทอเทคนิคยานยนต์มีใช้ประมาณ 10% ของรถยนต์แต่ละคัน ซึ่งมีมูลค่ารวมหลายหมื่นล้านบาท ตั้งแต่เบาะรถยนต์ แอร์แบ็ค ส่วนหัวหลังคา ส่วนประกอบตัวถัง เพื่อทำให้น้ำหนักรถเบา มีความคงทนหรืองานวิศวกรรมในการก่อสร้าง หลังคาผ้าใบ การปูถนนแทนเหล็กเส้น เป็นต้น
- 8) นวัตกรรมการออกแบบ (Design) การพัฒนาการออกแบบเป็นนวัตกรรมที่สำคัญเพื่อสร้างสรรค์เรื่องราว (Story) หรือตำนานความเป็นมาที่ทำให้มีความน่าสนใจ หรือมีศรัทธาในสิ่งทอนั้นๆ ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่สร้าง มีมูลค่าเพิ่มสูง มีเอกลักษณ์โดดเด่นสวยงาม เหมาะสมกับยุคสมัย
- 9) นวัตกรรมการพัฒนาเทคนิคการพอกย้อมที่เน้นการออกแบบลดลายผ้าและเทคนิคการทอผ้าโดยใช้สารธรรมชาติหรือสารที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานกฎระเบียบของผู้นำเข้า เช่น REACH EU Flower Carbon Footprint Label WEEE Rohs Eco Labelling เป็นต้น
- 10) นวัตกรรมการสร้างสรรค์สิ่งทอ หัตถกรรม และเคหะสิ่งทอ การเชื่อมโยงหัตถกรรมพื้นเมืองเชิงวัฒนธรรมกับการท่องเที่ยว : เช่น โครงการกล้าไหม้ถักทอ ต่อยอดภูมิปัญญา หรือการท่องเที่ยวในเส้นทางสายไหม เป็นต้น

2. หนทางรอด... กระตุ้นการขยายการค้า-การลงทุนสู่เพื่อนบ้าน

จากวิกฤตเศรษฐกิจดังกล่าว หนทางรอดของไทย คือ ต้องมองไปที่การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะการค้าตามแนวชายแดน เนื่องจากตลาดอาเซียนถูกมองว่ามีประชากรเกือบ 600 ล้านคน มูลค่าการค้าชายแดนปีละเกือบ 1 ล้านล้านบาท มีการขยายตัวมากกว่าปีละ 12% และมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง นับเป็นตลาดใหม่ที่มีโอกาสทางการค้าและการลงทุนสูงมาก และการที่จะเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558

จะช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ โดยการเป็นเขตการผลิตและตลาดเดียว สามารถเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิต และแรงงานฝีมือได้เสรีแต่ผู้ประกอบการไทยจะต้องสร้างภูมิคุ้มกันและเสริมความแข็งแกร่งให้ธุรกิจของตนเองให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้นด้วย โดยมีการศึกษาและเตรียมความพร้อมในประเด็นต่างๆ เช่น

- 1) **ศักยภาพในการขยายการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านของไทย** การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งไทยมีโอกาสนในการขยายการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นับว่าไทยยังมีจุดแข็งที่มีความได้เปรียบ ด้านที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน และมีศักยภาพเพียงพอในการเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ของภูมิภาคนี้ เพราะไทยมีเส้นทางคมนาคมขนส่งที่ดี ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ ซึ่งแทบทุกประเทศจะต้องเชื่อมโยงกับไทย
- 2) **ข้อจำกัดและอุปสรรคในการขยายการค้าและการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน** แม้จะมีศักยภาพและโอกาสดังกล่าวมาแล้ว แต่ไทยก็มีอุปสรรคที่ต้องตั้งรับให้ดีและให้ได้ นั่นคือ

- (1) มาตรการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ
- (2) ความไม่แน่นอนด้านการเมือง กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ขาดความชัดเจน ซึ่งในบางประเทศสามารถออกกฎหมายได้ภายในข้ามคืน
- (3) ความสัมพันธ์ระดับบุคคล/กลุ่มผลประโยชน์ที่ต้องอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวเข้าช่วย
- (4) ข้อจำกัดด้านข้อมูล ข่าวสาร การตลาด
- (5) ข้อจำกัดด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า น้ำ การสื่อสาร
- (6) ระบบโลจิสติกส์ยังมีจำกัด ทำให้ต้นทุนแพง แม้ว่าค่าจ้างแรงงานจะถูกก็ตาม
- (7) สภาพแวดล้อม และบรรยากาศการลงทุน ที่ไม่เอื้ออำนวย
- (8) การคอร์รัปชัน การมีค่าใช้จ่ายนอกระบบ หรือจ่ายภาษีที่ไม่มี ความแน่นอน
- (9) คุณภาพและมาตรฐานสินค้า ที่ไม่มีข้อกำหนดชัดเจน

3) การเตรียมความพร้อมสำหรับนักลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน

การเตรียมความพร้อมนอกจากจะมีข้อมูลการลงทุนในแต่ละประเทศเพื่อเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียแล้ว ผู้ประกอบการเองก็จะต้องมีวิสัยทัศน์ของการเป็นผู้บริหารที่จะไปลงทุนในต่างแดน โดยการหาจุดแข็งและจุดอ่อนเพื่อหาทางแก้ไขล่วงหน้า ก่อนที่จะไปลุยของจริง เพื่อให้ไม่เด้งกลับมา เช่น

- (1) การเตรียมความพร้อมด้านการบริหารจัดการและบุคลากรที่มีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษ และภาษาพื้นเมืองได้
- (2) การวางแผนถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปยังประเทศที่ต้องการลงทุน
- (3) มีการวางแผนทางการเงินระยะยาวพอสมควรหรือสายป่านต้องยาวไกลพอสมควร ไม่ควรหวังผลระยะสั้น
- (4) การส่งคนไปฝังตัวในต่างประเทศ 2 - 3 ปี ก่อนลงทุน
- (5) การเข้าสู่ระบบอุปถัมภ์ และการเมืองในระดับพื้นที่ และระดับประเทศ
- (6) การสร้างเครือข่าย หุ่นส่วน ผู้ร่วมทุนในต่างประเทศ โดยเฉพาะการมีผู้แทนที่ดี (Nominee)

4) ประโยชน์ของการขยายการค้าการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน

- (1) การเพิ่มช่องทางการเข้าสู่ตลาด ทำให้เข้าใจความต้องการของลูกค้า และพฤติกรรมของผู้บริโภคในตลาดนั้นๆ มากขึ้น
- (2) เพิ่มขนาดการประหยัดทางธุรกิจ ลดต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะค่าจ้างแรงงาน
- (3) เพิ่มช่องทางการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม เป็นการเพิ่มโอกาสการเรียนรู้เทคนิคในการทำธุรกิจ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากประเทศที่มีระดับการพัฒนาสูงกว่า
- (4) การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกับต่างประเทศ เป็นการสร้างเครือข่าย (Net work) ทั้งในและต่างประเทศและนอกภูมิภาค โดยมีประเทศที่ประสบผลสำเร็จมาแล้ว คือ ญี่ปุ่น ที่ส่งเสริมให้ SMEs ออกไปลงทุนต่างประเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการค้า
- (5) เพื่อการเข้าถึงแหล่งทรัพยากร และวัตถุดิบได้ง่ายขึ้น
- (6) เพื่อได้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (GSP) เพราะบางประเทศได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีค่อนข้างสูงอยู่ เช่น ลาว เวียดนาม กัมพูชา

3. สรุป

จากวิกฤตเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อ การขยายโครงการทางการค้าและการลงทุนของไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สินค้าไทยที่จะเข้าไปแข่งขันในตลาดระดับสูงได้จะต้องมีการพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความสร้างสรรค์ มีความแปลกใหม่ มีเอกลักษณ์โดดเด่น มีคุณภาพและรูปแบบที่ดี มีตราสินค้า (Brand) มีการออกแบบ (Design) ที่สวยงาม มีลูกเล่นแตกต่างจากสินค้าที่ผลิตจำนวนมากๆ (Mass Products) ที่ประเทศจีนและอินเดีย หรือประเทศที่มีต้นทุนต่ำกว่าทำได้ดีกว่า จะทำให้ความสามารถแข่งขันของสินค้าไทยลดน้อยลง จุดแข็งที่สำคัญของสิ่งของไทยคือ ควรเน้นการออกแบบ (Design) ให้มีมูลค่าเพิ่มสูง การส่งเสริมให้มีศูนย์กลางรวบรวมการออกแบบในเมืองไทย และเน้นการสร้างสรรคสิ่งทอป้อนตลาดโลกให้ได้ด้วยพรมแดนธุรกิจการค้า การลงทุนที่เปิดกว้างขึ้น ธุรกิจ SMEs ไทยจะมีโอกาสพัฒนาในระดับนานาชาติต่อไป ด้วยการส่งเสริมและผลักดันให้ธุรกิจ

SMEs ไทยไปลงทุนในประเทศที่มีฐานการผลิตต้นทุนต่ำ ซึ่งมีโอกาสขยายตลาดสินค้าของไทยได้มากขึ้น โดยจะต้องลดข้อจำกัดต่างๆ ลง และการร่วมทุนกับนักธุรกิจจีนสินค้าหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้สามารถเข้าไปลงทุนได้สะดวกขึ้น ซึ่งนับต่อแต่นี้ไปอีก 5 ปี ประเทศไทยจะเข้าสู่จุดเปลี่ยน หากผู้ประกอบการไม่ปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาตัวเอง อาจอยู่ไม่ได้ โดยเฉพาะประเด็นปัญหาการขาดแคลนแรงงาน รวมถึงการจ่ายค่าจ้างขั้นต่ำที่อนาคตอาจถึงวันละ 500 บาท และสวัสดิการก็จะสูงขึ้นตามมาด้วย ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีภาระในการประกอบการสูงตามมา ดังนั้นการจะอยู่อย่างรุ่ง...หรือจะไปให้รอด...ก็ต้องวางแผนคิดอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานข้อมูลสนับสนุน เพื่อเตรียมความพร้อมอยู่เสมอ มิฉะนั้นธุรกิจก็จะสะดุด จนยากจะแก้ไขได้ในที่สุด

ในส่วนของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเอง ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการชี้แนะและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม ก็ได้ดำเนินการโครงการภายใต้แผนแม่บทเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพภาคอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นมา เพื่อเป็นการยกระดับการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพแก่อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และเป็นการเตรียมความพร้อมและสนองตอบการเชื่อมโยงและขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย เพื่อสนองตอบผู้ผลิตในประเทศและสมาชิกเขตการค้าอาเซียน และ BIMSTEC ระยะที่ 1-3 (พ.ศ. 2522- 2554) ซึ่งมีกิจกรรมหลัก คือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และขยายโอกาสทางการตลาดในกลุ่มสมาชิกอาเซียน และ BIMSTEC โดยมีการศึกษาและจัดทำฐานข้อมูลเชิงลึกโครงสร้างอุตสาหกรรมสิ่งทอของประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียนและ BIMSTEC ตลอดจนแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การเจรจาจับคู่ธุรกิจและแสดงผลงานผลิตภัณฑ์สิ่งทอเพื่อทดสอบตลาดด้วย นอกจากนี้ในปีงบประมาณ 2556 ยังได้เสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณเพื่อศึกษาโครงการเตรียมความพร้อมย้ายฐานการผลิตในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น (สิ่งทอ รองเท้าและเครื่องหนัง อัญมณีและเครื่องประดับ) ไปยังประเทศเพื่อนบ้านในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้วย ซึ่งจะมีส่วนทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน และผู้ประกอบการมีข้อมูลประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบายและแนวทางสนับสนุน ประกอบการตัดสินใจย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีต้นทุนที่ต่ำกว่าและลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานภายในประเทศอีกทางหนึ่งด้วย

อ้างอิง :

1. โครงการจัดทำแผนที่นำทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย 2554 สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
2. รายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ไตรมาส 4/2554, ไตรมาส 1/2555

สศอ. พบผู้ประกอบการ

ไป ดู Aurobindo Pharma

บริษัทขายยาชั้นนำของ ประเทศอินเดีย

อุบลวรรณ หลอดเงิน

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

AUROBINDO
Committed to healthier life!

ยา ถือเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิตที่มีความจำเป็นในทุกช่วงวัยของมนุษย์ และมีความสำคัญต่อชีวิตมาอย่างยาวนาน

ปัจจุบันอุตสาหกรรมยาจึงเป็นอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยโดยรวม ทั้งด้านการสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน และเป็นอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยาแผนปัจจุบันซึ่งประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีศักยภาพในการแข่งขันไม่ด้อยกว่าอีกหลายประเทศ และเรื่องอุตสาหกรรมยาจึงเป็นอุตสาหกรรมที่อยู่ในความสนใจ ในปีงบประมาณ 2555 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการกำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ ร่วมกับสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง (ที่ปรึกษาโครงการศึกษายุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงเปรียบเทียบกรณีศึกษาประเทศไทย เกาหลีใต้ อินเดีย จีน ได้ร่วมกันจัดกิจกรรมสำรวจและศึกษาข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรมยาในต่างประเทศเชิงลึก คือ อุตสาหกรรมยา ณ เมืองไฮเดอราบัด (Hyderabad) ประเทศอินเดีย ระหว่างวันที่ 9-13 กรกฎาคม 2555 เพื่อนำข้อมูลวิเคราะห์ด้านนโยบายที่เกี่ยวข้องและจัดทำข้อเสนอแนะด้านทางเลือกในการส่งเสริมอุตสาหกรรมยาในประเทศไทย โดยมีเจ้าหน้าที่ สศอ. จำนวน 3 ราย คือ นายอิทธิชัย ปัทมสิริวัฒน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม นางสาวปิญูชนัน ศรีสังข์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

ชำนาญการ และผู้เขียน ร่วมเดินทางไปกับคณะที่ปรึกษาสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง (ดร. พิชญ์ นิตยเสมอ นายณัฐสิทธิ์ เขียรประสิทธิ์ และนายมันพล วงศ์มาศ)

ในการเดินทางไปครั้งนี้ ถือเป็นการเข้าไปเยี่ยมชมและพบกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยา Aurobindo Pharma ที่เป็นบริษัทขายชั้นนำของประเทศอินเดียและของโลกอุตสาหกรรมยาแผนปัจจุบัน และในปัจจุบัน Aurobindo Pharma มีโรงงานทั้งหมด 9 โรงงานในประเทศอินเดีย โดยทั้งหมดอยู่ในรัฐอานธรประเทศ (Andhra Pradesh) ซึ่งคณะเจ้าหน้าที่ สศอ. และที่ปรึกษาโครงการฯ ได้เลือกเดินทางไปเยี่ยมชมและพบกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยา Aurobindo Pharma ที่ตั้งอยู่เขตนิคมอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industrial Park) และเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone: SEZ) ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองไฮเดอราบัด (Hyderabad) ประมาณ 60 กม. โดย Green Industrial Park เป็นตัวอย่างของความมุ่งมั่นและจริงจังกับการพัฒนาอุตสาหกรรมยาของรัฐบาลท้องถิ่นของรัฐอานธรประเทศ เพราะในปี 2006 รัฐอานธรประเทศได้ทำการเวนคืนพื้นที่ประมาณ 1,000 เอเคอร์ (acres) เพื่อจัดตั้งเป็นนิคมอุตสาหกรรมสำหรับโรงงานที่ไม่มีมลภาวะและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนในละแวกใกล้เคียง พร้อมทั้งประกาศให้ Green Industrial Park เป็นคลัสเตอร์ยาของรัฐอานธรประเทศ

เมื่อเจ้าหน้าที่ สศอ. และที่ปรึกษาโครงการฯ เดินทางมาถึงโรงงาน Unit VII ของ Aurobindo Pharma ได้เข้าพบและรับฟังการ

บรรยายสรุปจากผู้บริหารของโรงงาน Aurobindo Pharma คือ Mr. Uday B Kasbekar, Vice President - Operations of Aurobindo Pharma และภายหลังการสัมภาษณ์ Mr. Uday B Kasbekar ทำให้ทราบข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมยาของอินเดีย และขอเสนอสรุปประเด็นการสัมภาษณ์ Mr. Uday B Kasbekar ที่สำคัญดังนี้

- Aurobindo Pharma ก่อตั้งในปี 1986 ซึ่งเป็นช่วงที่อุตสาหกรรมยาของอินเดียมีการขยายตัวอย่างก้าวกระโดดจากการแก้กฎหมาย Patent Act ในปัจจุบัน Aurobindo Pharma เป็นหนึ่งในบริษัทชั้นนำของโลกในการจำหน่ายยาสามัญ (Generic drug) และสารตั้งต้น (Active Pharmaceutical Ingredient: API) ของโลก โดยตลาดหลักได้แก่ สหรัฐอเมริกา และยุโรป

- Aurobindo Pharma ยังคงมีนโยบายที่จะมุ่งเน้นการจำหน่ายยาสามัญที่พ้นช่วงการคุ้มครองภายใต้สิทธิบัตร โดยมีการเลือกตัวยาที่ต้องการพัฒนา และตรวจสอบวันที่สิทธิบัตรของยานั้นหมดอายุ โดยในปัจจุบันสิทธิบัตรยาของอินเดียมีอายุ 20 ปี ซึ่งหมายถึง Aurobindo จะมีเวลาในการพัฒนายาอย่างน้อย 20 ปี ก่อนที่ยาจะหมดสิทธิบัตร

- โรงงานยาของ Aurobindo Pharma นอกจากจะถูกตรวจสอบสภาพโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว ยังถูกตรวจสอบโดยบริษัทที่จ้างผลิตจากทั่วโลก โดยเฉลี่ยแล้วโรงงานของ Aurobindo จะถูกตรวจสอบเดือนละ 1 ครั้ง ทำให้ต้องคอยรักษามาตรฐานในการผลิตอยู่เสมอ

- การวิจัยและพัฒนาของ Aurobindo Pharma ไม่มีการ

เชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษา เนื่องจากสาเหตุด้านความลับทางธุรกิจ โดยรัฐบาลส่งเสริมกิจกรรม R&D โดยยกเว้นภาษีให้กับค่าใช้จ่ายในกิจกรรม R&D ทั้งหมด

- สำหรับการผลิตเพื่อการส่งออกในประเทศอินเดียนั้น รัฐบาลอินเดียได้ยกเว้นภาษีทั้งหมดให้กับยาที่เป็นผลผลิตเพื่อส่งออก ส่วนยาที่จำหน่ายภายในประเทศจะมีภาษีสรรพสามิตร้อยละ 40 และใน Green Industrial Park มีสำนักงานศุลกากรอยู่ใน Industrial Zone ผลผลิตยาของ Aurobindo Pharma จึงสามารถผ่านพิธีการศุลกากรได้ตั้งแต่ออกจากโรงงาน จากนั้นยาที่ผลิตจะถูกขนส่งทางรถยนต์ไปยังท่าเรือมุมไบ (Mumbai) ในรัฐมหาราษฏระ (Maharashtra)

ภายหลังการรับฟังการบรรยายสรุปและการสัมภาษณ์ดังกล่าวแล้ว เจ้าหน้าที่ สศอ. และที่ปรึกษาโครงการฯ ได้มอบของที่ระลึกแก่ Mr. Uday B Kasbekar เป็นการขอบคุณ และจากนั้น Mr. Uday B Kasbekar ได้นำทุกคนเข้าเยี่ยมชมการปฏิบัติงานในแผนกต่างๆ ของโรงงาน Aurobindo Pharma ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ ส่วนการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งตรวจสอบคุณภาพยาที่ถือเป็นหัวใจสำคัญของการผลิตยาและรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันของ Auro bindo Pharma จากนั้นได้เข้าเยี่ยมชมในส่วนที่สองซึ่งเป็นสายการผลิตที่มีการทำงานโดยอาศัยที่เครื่องจักรที่ทันสมัยและพนักงานเกือบทั้งหมดภายในโรงงานเป็นชาวอินเดีย และส่วนสุดท้ายคือ ส่วนจัดเก็บวัตถุดิบและกระจายสินค้าที่ทำการผลิตเสร็จสิ้นไปแล้ว ซึ่งตั้งอยู่ด้านหลังของโรงงานและมีการนาระบบโลจิสติกส์มาประยุกต์ใช้ทั้งในกระบวนการผลิตภายในโรงงานและการกระจายสินค้าสู่ลูกค้าอย่าง

ครบถ้วน เช่น การนำระบบ Cold - Chain Management มาใช้ในการรักษาคุณภาพของยาในขณะการจัดส่งยาจากโรงงานไปยังประเทศปลายทาง การใช้ระบบ RFID เพื่อตรวจสอบสถานะการจัดส่งสินค้า และรับคืนยาจากประเทศปลายทาง เป็นต้น

แม้ว่าในการเยี่ยมชมและพบกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยา Aurobindo Pharma ในครั้งนี้จะมีระยะเวลาที่สั้นเพียงครึ่งวันเช้าเท่านั้น แต่ทำให้ช่วยมองเห็นภาพของแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและความพยายามของรัฐบาลท้องถิ่นของรัฐบาลรัฐประเทศชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเป็นการยืนยันว่าในการพัฒนาอุตสาหกรรมยาของอินเดียจากอดีตจนกระทั่งอินเดียก้าวขึ้นเป็นหนึ่งในประเทศผู้นำด้าน

อุตสาหกรรมการผลิตยาของโลกในปัจจุบันไม่ได้เกิดจากการความพยายามของภาคเอกชนเพียงอย่างเดียวแต่เกิดจากความพยายามอย่างจริงจังของภาครัฐในการสนับสนุนในสิ่งที่ภาคเอกชนไม่สามารถจัดหาได้เองโดยเฉพาะพื้นที่ขนาดใหญ่ในการก่อสร้างโรงงานและมาตรการทางภาษี ซึ่งทั้งสองปัจจัยนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งและการเติบโตของอุตสาหกรรมการผลิตยาเพื่อการส่งออกของอินเดีย ดังนั้น ประเทศไทยสามารถจะเรียนรู้และนำเอาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยาของรัฐบาลรัฐประเทศไปประกอบการจัดทำแนวทางการจัดตั้งคลัสเตอร์อุตสาหกรรมยาในพื้นที่ที่ศักยภาพภายในประเทศให้เป็นรูปธรรมต่อไป

OIE Club

เวทีเปิดรับความคิดเห็น และร่วมสนุก

วารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม | ได้เปิดพื้นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม จากบุคคลภายนอก ความยาวไม่เกิน 2 หน้ากระดาษ A4

โดยส่งมาที่... **กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุด**
สำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม หรือ E-mail : oielclub@oie.go.th
ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

- 📌 เจ้าของความคิดเห็นและบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร สศอ. จะได้รับของที่ระลึก หรือค่าตอบแทนตามความเหมาะสม โดยขอความกรุณาระบุ ชื่อ-นามสกุลจริง พร้อมทั้งที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของท่านให้ชัดเจน
- 📌 กองบรรณาธิการฯ ขอสงวนสิทธิ์ในการตัดทอนความยาว หรือข้อความในบางตอนออก เพื่อความเหมาะสมในกรณีที่ผลงานของท่านได้รับการตีพิมพ์

▶ ชี้นำอุตสาหกรรมไทยด้วย IIA

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ร่วมกับสถาบันเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม จัดงานเปิดตัว “ชี้นำอุตสาหกรรมไทยด้วย IIA” โดยมีนายสุภาพ คลีขภัย ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานเปิดงานและกล่าวปาฐกถาพิเศษเรื่อง “ข้อมูลทางธุรกิจพิชิตชัยชนะ” กล่าวรายงานโดยนายโสภณ ผลประสิทธิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ในวันที่พฤหัสบดีที่ 26 กรกฎาคม 2555 ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทคบางนา กรุงเทพฯ

▶ สศอ.รับรางวัลบัญชีภาครัฐดีเด่น

นายททัย อุไทย รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นผู้แทน สศอ. รับมอบรางวัล

เกียรติคุณบัญชีภาครัฐดีเด่น ซึ่งจัดโดยกรมบัญชีกลาง ในงาน “พิธีมอบประกาศเกียรติคุณบัญชีภาครัฐดีเด่น : Public Accounting Awards 2012” โดยมีนายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์ อธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นประธานเปิดงานและเป็นผู้มอบรางวัล ในวันที่ 8 สิงหาคม 2555

▶ แข่งขันกอล์ฟ สศอ. ประจำปี '55

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) จัดการแข่งขันกอล์ฟประจำปี 2555 สศอ. ซึ่งถ้วยเกียรติยศ โดยมีนายโสภณ ผลประสิทธิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานในการจัดแข่งขัน โดยมีนักกอล์ฟให้ความสนใจเข้าร่วมแข่งขันมากมาย รายได้ทั้งหมดจะนำเข้าสวัสดิการ สศอ. จัดขึ้นในวันศุกร์ที่ 10 สิงหาคม 2555 ณ สนาม เดอะ รอยัลกอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ จ. สมุทรปราการ

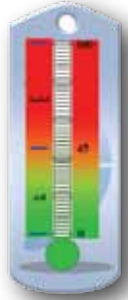

▶ ปลูกต้นคูณเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา มหาราชินี

กระทรวงอุตสาหกรรมจัดกิจกรรม “ปลูกต้นคูณเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา มหาราชินี” โดยมี ฯพณฯ สุวัจน์ ลิปตพัลลภ อดีตรองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธีเปิดงาน โดยมีผู้บริหาร เจ้าหน้าที่สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้งคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ร่วมทำการปลูกต้นคูณทั้งหมดจำนวน 23,980 ต้น บริเวณริมถนนทางหลวงจากแยกบ้านหนองสรวงถึงวัดบ้านไร่โนนชุมชน ในวันพฤหัสบดีที่ 9 สิงหาคม 2555 ณ วัดบ้านไร่ จ. นครราชสีมา

หลักการพิจารณา EWS-IE เทอร์โมมิเตอร์

EWS-IE เทอร์โมมิเตอร์ เป็นเครื่องมือที่มีความสามารถในการชี้แนะภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นระยะเวลา 2 เดือน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ **ระดับปกติ** และ **ระดับผิดปกติ** โดยระดับของเหลวในเทอร์โมมิเตอร์ คือ ค่าความน่าจะเป็น (%) ถ้ามีระดับตั้งแต่ 0.45 ของเหลวจะเป็นสีเขียว หมายถึง ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอยู่ในเกณฑ์ปกติ หากมีระดับมากกว่า 45 ขึ้นไป ของเหลวจะเปลี่ยนเป็นสีแดง หมายถึง ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติ

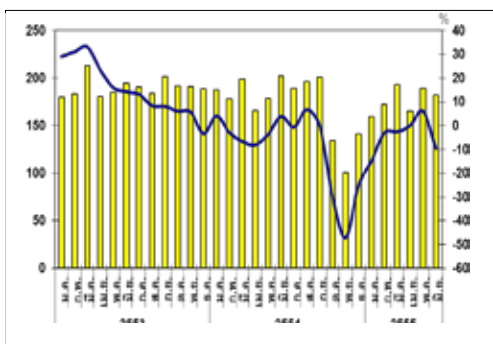
EWS-IE เดือนกันยายน 2555

ส่งสัญญาณปกติ สะท้อนจากตัวแปรในประเทศเป็นสำคัญ โดยตัวแปรในประเทศที่ส่งสัญญาณดี ได้แก่ มูลค่านำเข้าสินค้าทุน ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน และมูลค่านำเข้าสินค้าวัตถุดิบ ยังคงมีอัตราการขยายตัวต่อเนื่องโดยขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 40.0, 19.5, 7.0 และ 5.9 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามพบว่าปัจจัยต่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทย เนื่องจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในยุโรปเป็นสาเหตุหลัก ส่งผลให้การผลิตโลกชะลอตัวลง กระทั่งต่อการส่งออกไทย และการผลิตภาคอุตสาหกรรมของไทยในที่สุด

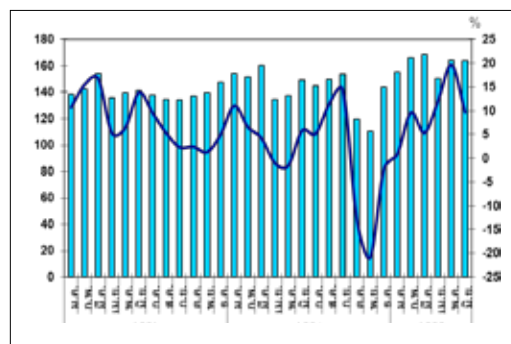
	ปี 2554				ปี 2555					ที่มา
	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	
สถานการณ์ภาคการผลิตภายในประเทศ										
ดัชนีผลผลิต	187.7 (-2.1)	181.7 (-2.5)	195.5 (1.9)	125.1 (-34.2)	174.9 (-6.9)	178.9 (-1.6)	165.3 (0.0)	189.0 (6.0)	182.4 (-9.6)	สศอ.
ดัชนีการส่งสินค้า	191.6 (0.3)	180.7 (-4.0)	203.5 (5.2)	130.6 (-32.7)	182.5 (-4.7)	197.7 (9.4)	173.5 (6.7)	209.4 (20.1)	210.0 (2.5)	สศอ.
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	185.0 (1.6)	186.1 (1.3)	197.5 (5.0)	175.0 (-5.8)	183.7 (-0.7)	188.3 (1.2)	189.8 (4.7)	194.2 (4.7)	180.9 (-5.6)	สศอ.
ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม	118.9 (0.2)	116.2 (-0.4)	119.4 (-1.3)	106.3 (-11.7)	114.8 (-3.4)	114.2 (-1.7)	110.3 (-2.3)	117.1 (0.5)	115.1 (-3.4)	สศอ.
อัตราการใช้จ่ายการลงทุน	63.0 (-0.5)	59.7 (-5.7)	65.0 (0.4)	47.1 (-26.2)	62.1 (-0.6)	69.2 (16.0)	61.1 (10.7)	74.3 (24.8)	72.4 (12.4)	สศอ.
สถานการณ์ภาคการผลิตโลก										
Global Manufacturing PMI	56.7 (1.1)	53.4 (-5.6)	50.2 (-6.1)	50.1 (-8.0)	51.2 (-9.8)	50.4 (-5.7)	51.4 (-6.5)	50.6 (-4.5)	49.1 (-6.1)	JPMorgan
Global Manufacturing Output Index	58.2 (-1.2)	53.6 (-9.3)	50.2 (-8.6)	50.5 (-9.5)	52.4 (-10.0)	51.1 (-4.7)	53.1 (-2.9)	51.0 (-4.5)	49.1 (-6.1)	JPMorgan
Global Manufacturing New Orders Index	58.1 (-0.7)	52.2 (-10.4)	49.2 (-6.4)	49.2 (-10.0)	51.4 (-11.5)	48.4 (-7.4)	51.8 (-3.7)	51.5 (-0.8)	41.8 (-18.0)	JPMorgan
Global Manufacturing Input Prices Index	74.9 (17.2)	66.6 (1.1)	56.9 (-0.4)	49.5 (-26.1)	55.4 (-26.0)	50.4 (-24.3)	56.2 (-22.3)	50.2 (-24.7)	44.8 (-26.3)	JPMorgan
Global Manufacturing Employment Index	55.7 (8.4)	54.0 (0.8)	51.3 (-3.5)	51.0 (-4.6)	51.1 (-8.3)	51.2 (-5.2)	51.2 (-7.1)	51.5 (-3.9)	51.0 (-4.5)	JPMorgan

หมายเหตุ: () หมายถึง อัตราการขยายตัว (%)

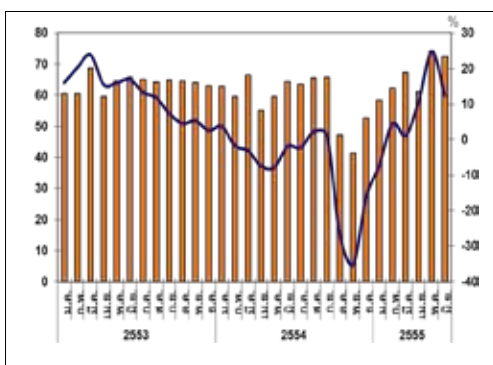
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (ถ่วงน้ำหนักมูลค่าเพิ่ม)

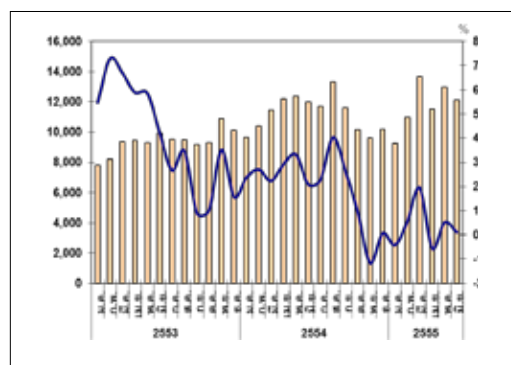
อัตราการใช้จ่ายการลงทุน

ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม

มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบ (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)

	ปี 2554				ปี 2555					ที่มา
	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	
ตัวแปรชี้นำเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม										
ปัจจัยภายในประเทศ										
ด้านการผลิต										
มูลค่าการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบ (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	31,468.1 (24.2)	36,498.9 (27.6)	36,600.7 (29.9)	29,954.6 (-1.1)	33,857.9 (7.6)	36,576.5 (0.2)	11,493.1 (-5.6)	12,972.5 (5.1)	12,110.9 (1.0)	รพท.
มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุน (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	12,342.4 (46.8)	11,882.7 (22.6)	12,922.3 (26.9)	11,444.9 (15.1)	14,078.3 (14.1)	15,084.8 (26.9)	4,881.0 (25.5)	5,242.5 (47.3)	4,961.2 (11.9)	รพท.
ดัชนีชี้นำวัฏจักรธุรกิจระยะสั้น	127.3 (6.5)	128.6 (8.3)	129.1 (6.6)	124.9 (1.5)	128.9 (1.3)	130.8 (1.7)	129.9 (2.0)	129.5 (-0.3)	133.1 (3.4)	กระทรวงพาณิชย์
ความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม 3 เดือนข้างหน้า	114.1 (2.9)	113.6 (7.2)	103.8 (-10.4)	104.0 (-8.0)	107.8 (-5.5)	109.8 (-3.3)	112.6 (-3.1)	111.1 (-0.1)	105.8 (-6.8)	ส.อ.ท.
ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน	202.5 (15.1)	206.9 (11.5)	206.0 (7.7)	193.4 (0.3)	214.3 (5.8)	238.1 (15.1)	234.9 (12.7)	239.8 (14.5)	239.8 (18.3)	รพท.
ราคาน้ำมันดิบ	93.5 (18.9)	102.2 (31.4)	89.7 (18.0)	94.0 (10.5)	102.9 (10.0)	93.4 (-8.6)	103.3 (-5.7)	94.7 (-6.2)	82.3 (-14.5)	EIA
อัตราแลกเปลี่ยน บาท/ดอลลาร์สหรัฐฯ	30.6 (-7.0)	30.3 (-6.4)	30.1 (-4.6)	31.0 (3.4)	31.0 (1.5)	31.3 (3.4)	30.9 (2.8)	31.3 (3.6)	31.7 (3.7)	รพท.
อัตราแลกเปลี่ยน บาท/100 เยน	37.1 (2.5)	37.1 (5.7)	38.8 (5.3)	40.1 (10.4)	39.2 (5.5)	39.1 (5.2)	37.9 (4.9)	39.3 (5.5)	39.9 (5.3)	รพท.
อัตราแลกเปลี่ยน บาท/ยูโร	41.8 (-8.2)	43.5 (5.9)	42.6 (4.4)	41.8 (2.5)	40.6 (-2.7)	40.2 (-7.8)	40.7 (-6.3)	40.1 (-7.5)	39.7 (-9.5)	รพท.
ด้านการบริโภค										
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค	18.9 (-20.9)	19.4 (20.7)	29.6 (31.3)	21.2 (-13.4)	24.3 (29.0)	26.4 (36.0)	24.3 (42.1)	27.4 (37.0)	27.6 (30.2)	กระทรวงพาณิชย์
ดัชนีอุปโภคบริโภคภาคเอกชน	138.8 (4.3)	139.8 (4.3)	139.6 (4.2)	137.3 (1.2)	144.5 (4.1)	146.5 (4.8)	143.9 (3.3)	149.7 (6.6)	146.0 (4.4)	รพท.
รายได้เกษตรกรที่แท้จริง	135.1 (40.0)	91.0 (21.9)	81.8 (1.6)	155.0 (-5.8)	115.6 (-14.4)	82.5 (-9.4)	99.8 (-15.3)	76.7 (-4.3)	70.9 (-5.6)	คำนวณโดย สศค. ข้อมูลจาก สศก.
ด้านตลาด										
ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย (SET)	999.8 (36.0)	1,069.6 (38.8)	1,039.6 (13.7)	998.5 (-0.9)	1,147.2 (14.7)	1,180.7 (10.4)	1,228.5 (12.3)	1,141.5 (6.3)	1,172.1 (12.5)	ตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย
ปัจจัยต่างประเทศ										
ดัชนีชี้นำเศรษฐกิจสหรัฐฯ	100.8 (1.2)	100.6 (0.7)	100.1 (0.2)	100.3 (0.0)	100.9 (0.1)	101.0 (0.4)	101.1 (0.3)	101.0 (0.4)	100.9 (0.5)	OECD
ดัชนีชี้นำเศรษฐกิจญี่ปุ่น	100.7 (1.0)	100.6 (0.6)	100.4 (0.3)	100.5 (0.2)	100.8 (0.1)	100.6 (0.1)	100.8 (0.1)	100.7 (0.1)	100.5 (0.0)	OECD
ดัชนีชี้นำเศรษฐกิจอียู	101.6 (1.3)	101.3 (0.6)	100.5 (-0.5)	99.9 (-1.5)	99.7 (-1.9)	99.5 (-1.8)	99.6 (-1.9)	99.5 (-1.8)	99.4 (-1.6)	OECD
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคสหรัฐฯ	73.1 (-1.1)	71.9 (-2.8)	59.6 (-12.7)	64.8 (-9.1)	75.5 (3.3)	76.3 (6.2)	76.4 (9.5)	79.3 (6.7)	73.2 (2.4)	University of Michigan
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคญี่ปุ่น	40.0 (0.3)	34.8 (-18.6)	37.9 (-10.5)	38.1 (-5.9)	39.6 (-1.0)	40.5 (16.5)	40.1 (20.1)	40.7 (17.0)	40.8 (12.7)	ESRI
ดัชนีความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจอียู	106.4 (9.2)	104.6 (4.6)	97.5 (-4.8)	92.6 (-11.6)	93.3 (-12.3)	91.3 (-12.7)	93.2 (-11.0)	90.4 (-13.8)	90.4 (-13.2)	EUROSTAT

หมายเหตุ: (...) หมายถึง อัตราการขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า (%)